

Osnovna šola bratov Polančičev Maribor

BUKVICE 20

**ZBORNİK LITERARNIH, LIKOVNIH IN GLASBENIH IZDELKOV
UČENCEV OŠ BRATOV POLANČIČEV MARIBOR**

**SAMOZALOŽBA
Maribor 2021**

*»Ti moraš biti sprememba,
ki si jo želiš videti v svetu.«
(Mahatma Gandhi)*

Dragi učenci, cenjeni mentorji,

če ne spreminjamo samega sebe, se pojavi težava pri spreminjanju našega zunanjega sveta. Če ne spreminjamo samega sebe, ne mislimo drugače, ne čutimo drugače, ne delamo drugače. Vzemimo barve in čopiče, naslikajmo si raj, stopimo vanj in nadaljujmo s spreminjanjem sveta.

Leto 2020 je bilo zelo nenavadno leto, ki je od nas vseh – učencev, staršev in učiteljev – zahtevalo veliko sprememb. Dvakrat je bila razglašena epidemija covid-19. Pri spomladanskem prvem valu in pri jesenskem drugem valu smo se morali sprijazniti s poukom na daljavo. Prvič v življenju in brez ustreznih znanj. Vsi smo orali ledino. Ni bilo lahko, a s skupnimi močmi nam je uspevalo. Naučili smo se delati v različnih spletnih okoljih, uporabljati različna računalniška orodja. Učenci so spoznali, da računalniki in telefoni niso samo za zabavo in krajšanje prostega časa, ampak jim nudijo veliko možnosti iskanja informacij in pridobivanja znanja ter omogočajo delo na daljavo. Učitelji so se morali naučiti posredovanja dejavnosti in nalog na sodobnejši način. Starši so svojim otrokom nudili pomoč in sodelovali z učitelji. Skupaj smo zmogli. Zavedamo se, da bi lahko kaj naredili tudi drugače ali boljše in da se na lastnih izkušnjah največ naučimo. Naša izbira načina izvajanja pouka na daljavo je bila

premišljena in utemeljena. Z delom na daljavo smo spreminjali najprej sebe in posledično tudi naš zunanji svet.

Ni bojazni, da učenci ne bi znali dovolj ali toliko kot njihovi vrstniki pred leti. Naučili so se odgovornosti, samostojnosti in doslednosti pri delu.

Pa vendar, najbolj si želimo tistega, česar nam pouk na daljavo ne more nuditi. Želimo si druženja, pouka v učilnicah, skrivnostnih pogovorov na hodnikih, nasmehov in iskric v očeh.

Čestitam vam za odlične literarne, likovne in glasbene izdelke na temo spremembe.

Brigita Smogavec, ravnateljica

Učenci 1. a so o spremembah razmišljali takole:

Julija Caf

Svet bi spremenila tako, da bi podrla živalske vrtove, tako bi živali bile svobodne.

Blaž Brvar

Ne bi spremenil sveta, ker se mi zdi v redu, saj se rad igram družabne igre, rišem, ustvarjam, igram tenis, telovadim, rad imam glasbo in rad se učim.

Lila Leta Bricman

Želim si, da se letni časi ne bi tako hitro menjavali, da bi pomlad, poletje, jesen in zima trajali dlje časa. Želim si, da bi bili vsi ljudje zdravi.

Art Demiri

Svet bi spremenil zato, da bi bili ljudje bolj prijazni, da bi bilo manj kriminala, da ne bi bila mami in ati žalostna ter da bi se lahko učil vsak dan v šoli.

Emeli Krempf

Želim si, da se čim prej vrnemo v šolo.

**Oskar Leonard
Novak**

Kakšnih sprememb si želim? Želim si, da bi lahko šel v šolo, da bi lahko hodili na obiske in da bi lahko praznoval rojstni dan s prijatelji v bowling centru Strike.

Patrik Jankulija

Zaznamovala me je šola na daljavo. Lahko se preizkusim na računalniku in kaj novega naučim. To me zelo veseli.

Ajna Šarić

Ne bi spremenila sveta, ker ga imam rada. Edino, kar bi spremenila, je korona, da je ne bi bilo, ker se želim družiti s prijatelji. Nič drugega, ker je ta svet zelo lep.

Stefan Šainović

Želim si, da drugo leto ne bi bilo več korone, da ne bi bilo treba več nositi mask. Želim si, da bi me učila učiteljica in da bi šel v šolo. Želim si, da bi lahko igral nogomet s prijatelji, da bi bil dober nogometaš in da bi bile meje spet odprte.

Brin Brezovšek

Če bi imel čarobno palico in bi lahko spremenil svet, bi nagnal koronavirus. Tudi za revne bi poskrbel, da ne bi bili več revni. Sebi bi pričaral kužka in konja. Želim si tudi, da bi bil tako močan, da bi lahko z mezinčkom dvignil očka. Super bi bilo, če bi ljudje lahko leteli in imeli repe. Rad bi, da bi bile risanke tudi žive.

Filip Krčovnik

Želim si, da bi vsa bitja na svetu lahko dihala, imela dovolj hrane in vode.

**Tinashe Walter
Chingwaru**

Želim si, da ne bi bilo korone in da bi bil ves svet iz čokolade in bonbonov.

Brina Dobaj

Želim si, da ne bilo več korone in bi šla čim prej v šolo.

Miha Boc

Želim si, da bi lahko obiskovali prijatelje, da ne bi hodili z maskami, da bi prespali pri babici, da bi šli na morje in da ne bi bilo koronavirusa.

Jernej Bezjak

Neee, sveta ne bi spremenil, ker je narava tako lepa, pa morje, hribi, sneg in sonce ... Spremenil pa bi to, da bi se vsi moji prijatelji in sorodniki, ki živijo v Ljubljani, Postojni in Pivki, preselili v Maribor, da bi jih lahko videl. Želim si, da bi bili lahko vsi skupaj in da bi se družili.

Filip Šajn

Želim si, da bi mamica in očka imela več časa za igro z menoj.

Sofija Aliti

Želim si, da ne bi bilo korone, da bi lahko šli v šolo.

Lea Mišković

Želela bi si spremeniti svet, da ne bi bilo več korone in smeti.

Darjan Roškar

Letos smo spremenili stanovanje in zdaj imam v stanovanju več rožic. To mi je zelo všeč, ker je stanovanje bolj dišeče kot lansko leto in se počutim zelo dobro.

Katarina Dolinar

Rada bi spremenila svet tako, da ne bi več deževalo in da ljudje ne bi več umirali zaradi lakote.

Niko Brolih

Svet bi spremenil tako, da bi Božiček prišel večkrat na leto, da bi vedno padal sneg in da bi vsi ljudje imeli hrano in vodo.

Arian Ljubič

Spremembe sprejemam navadno mirno, če pa mi niso preveč všeč, se velikokrat razburim. Mislim, da je družbo mogoče spremeniti. Želim si, da ne bi bilo več korone. Želim si, da bi bil moj kuža Bosko večji. Želim si tudi, da bi se lahko vrnili v šolske klopi.

Ana Neža Hönigmann, Sofija Marčič Lavrič, Marsel Komes Jelušič,
Roya Kruder, Marko Rozman, Aleksander Sešek, Viktorija Srša, 2. b:
Roke skupaj

Učenci 1. b so v času pouka na daljavo razmišljali o spremembah, ki so nas doletele v tem letu, in o spremembah, ki si jih želijo v novem letu 2021.

Brin Majšler

Zaradi koronavirusa letos nisem z družino odpotoval na Portugalsko in v vrtcu ni bilo Jurijevega praznika. Ni mi všeč, da so šole zaprte, ker pogrešam prijatelje.

Ema Palčič

Rada bi imela čarobno paličico, s katero bi začarala, da bi virus izginil, da ne bi bilo lačnih otrok, da bi otroci dobili od Božička igračke, s katerimi bi se igrali. Želim si, da bi se imeli vsi radi.

**Evan Masten
Melin**

Želim si, da bi lahko obiskal babico Marto in dedija Draga. Želim si, da bi našel skrinjo z dragulji.

Hana Mohorič

Rada bi se po svoji volji igrala z igračkami, kadarkoli bi želela, saj moram včasih nehati, ko sem sredi igre. Na slikarsko platno bi rada narisala princesko in vilo, pa ne morem, ker so trgovine zaprte.

**Jan Krajnc
Hudernik**

Rad bi se igral s prijatelji in jih objel, zato koronavirus ne sme v naš dom.

Julija Gračner	Dobila sem zajčke in sem postala še bolj prijazna do živali.
Lili Šetar	Vesela sem, da sem dobila kužka. Želim si moči.
Mark Anderlič	Jaz bi spremenil svet tako, da bi vas popeljal v obdobje, ko so živel janski ljudje, ker so mi zelo všeč.
Martin Duh	Popravljal bi vse stare hiše in odstranil slabe ljudi.
Matija Jelušič	Sprememba, ki si jo želim, je, da bi šel čim prej v šolo, ker se je v šoli boljše učiti kot doma.
Mina Marzidovšek	Spremenila bi, da na svetu ne bi bilo korone.
Nejc Pernek	Jaz bi rad spremenil svet tako, da bi bili vsi zdravi, veseli in da bi vsi imeli prijatelje.
Neo Ahmed Hassan	Želim si, da bi ati prišel prej iz službe, da bi imela več časa za kolesarjenje.
Nik Potočnik	Želim si, da bi izginil koronavirus, da bi lahko obiskal babico in dedka v Ljubljani.

Naja Šeško

Želim si, da ljudje ne bi mučili živali, da ne bi trpele. Želim si, da bi ati in mami imela več časa in ne bi toliko delala. Želim si, da bi lahko vsi otroci odšli v šolo, da bi se spet igrali s svojimi prijatelji. Želim si, da nikoli več ne bi bilo koronavirusa in ne bi bilo treba nositi mask.

Perun Simončič

Želim si, da bi se čim prej vrnili v šolo in da bi koronavirus izginil.

Saša Bjelčević

Želim si videti prijatelje, da ne bi bilo korone in da ne bi več delali z računalnikom.

**Taisiia
Chebunina**

Rada bi spremenila svet. Moja največja želja je, da bi vsi otroci tega sveta imeli dovolj hrane, pitno vodo, starše, hiše in igrače.

Veslava Elizova

Želim spremeniti svet, da ne bi bilo slabih ljudi.

Ema Kajzer, 3. a: Super krava

Nika Likl, 2. a

NE ŽELIM SI, DA BI SE SPREMENIL NAŠ SVET

Ne želim si, da bi izginila moja mamica in ati. Ne želim si, da bi izginila moja mavrica. Ne želim si, da bi šla Snežka in Lumpi, da izumre narava in da bi izginili sladoledi. Naš svet je lep.

Gašper Ernecl, 2. a

NE ŽELIM SI, DA BI SE SPREMEMILO

Pri štirih letih sem dobil motor, ki me je zelo razveselil. Začel sem se voziti in postalo mi je všeč. Malo sem se vozil doma po travniku, nato pa sem šel v motokros šolo. Treniram dve leti. Navdušil me je moj boter, ker tudi on vozi motor. Zelo rad hodim na treninge in se vozim. Ne želim si, da bi se to spremenilo, saj bi rad še naprej vozil motor.

Tilen Lorenčič, 2. a

ŠOLA OD DOMA? SUPER SPREMEMBA!

Všeč mi je sprememba, da imamo zaradi korone šolanje od doma. Zjutraj zajtrkujem v pižami. Če se potrudim in uspešno naredim šolske naloge, lahko greva z bratcem na počitnice k babici in dediju. To mi je zelo všeč. Najbolj sem vesel, da smo z družino veliko časa skupaj. Veliko se igramo, smejemo in pečemo pecivo.

Aleksander Sešek, 2. b:

Ta roka bo naslikala nov svet

Nela Kardoš, 2. a

SPREMENILA BI ...

Spremenila bi pravila, da bi na telefonu bila.

Spremenila bi pravila, da avto bi vozila.

Spremenila bi pravila, da se na daljavo ne bi učila.

Spremenila bi pravila, da me sestra ne bi jezila.

Hanna Kraut Da Graca, 2. a

KAKŠNIH SPREMEMB SI ŽELIM

Rada bi, da ne bi bilo več korone, da ljudje ne bi umirali zaradi te bolezni in da ne bi bili samo doma. Rada bi spet videla sošolce, šla vsak dan v šolo in se dobila s prijatelji, da bi se skupaj zabavali. Rada bi šla na morje in se tam ponovno lepo imela.

Rada bi tudi, da bi lahko šli iz Slovenije obiskat babico v Južno Ameriko. Vesela bi bila, če ne bi več potrebovala maske.

Kaja Trčko Mikola, 2. a

KAKŠNIH SPREMEMB SI ŽELIM

Rada hodim v šolo. Sveta ne morem spremeniti. Rada bi se vrnila v čas, preden se je pojavil koronavirus. Takrat sem se lahko učila v šoli in se družila s sošolci. Že dolgo nisem videla svojih sošolcev in učiteljev. Zelo jih pogrešam. Upam, da bomo virus premagali in bo spet tako, kot je bilo včasih.

Ema Kušar, 2. a

RADA BI SPREMENILA

Želim si, da bi lahko šla v šolo in da bi bilo več sladkorčkov. Spremenila bi, da bi vsi otroci namesto nočnih mor imeli sladke sanje. Namesto nesramnih ljudi bi bili prijazni ljudje. Namesto žaljivk bi govorili lepe besede. Če bi bilo po moje, bi bili vsi dnevi prazniki, ne bi bilo bolnih ljudi, vsi bi bili zdravi.

Roko Semler, 2. a

VSE SE JE SPREMENILO

Imam sestrici dvojčici, ki mi radi nagajata. Ko sem dobil sestrici, se je vse spremenilo. Nisem bil več sam. S sestricama se prepiramo, ampak se imamo tudi zelo radi. Radi se objemamo, se žgečkamo, se igramo, skačemo in gradimo hiške. Zvečer skupaj gledamo risanke. Popoldan gremo ven. Najraje se igramo skrivalnice. Moji sestrici in jaz smo najboljša ekipa.

Vito Krajnc, 3. c: Prijatelja

Maša Šiftar, 2. b

KORONA SPREMEMBA

Bila je šola. Potem je prišla korona. Vsi se moramo učiti na daljavo, z računalnikom. Pogrešam prijatelje. Mi pogrešamo učitelje, učitelji pa nas. Ali se bomo korone znebili in spet šli v šolo? Upam, da.

Sofija Marčič Lavrič, 2. b

PREMAJHNE HLAČE

Ko sem zjutraj se zbudila,
nekaj sem ugotovila.
Nekaj se je spremenilo,
nekaj se je naredilo.
Hlače naenkrat so premajhne,
noge pa so prevelike.
Ko ponoči nogi sta zaspali,
vsaka zrasla je za dve stopali.
Ta sprememba mi ni všeč,
hlače morala sem dati preč.

Jakob Dokl, 2. b

SPREMEMBA

Guma se je peljala hitro. Tako hitro, da ni videla žebelja. Zapeljala je na žebelj. In žebelj je preluknjal gumo. Sprememba pa taka!

Husein Valjevac, 2. b

List.
Zeleni.
Mlad i lijep.
Čvrst se drži grane.
Od jednom požuti, odpade,
kao da ga nikad nije bilo.
Čudno, kako malo traje
život jednog lista,
li
li
li
st.

Marko Rozman, 2. b

SPREMEMBA

Zunaj dež je in temno ...
Pride sonce in z lučjo posveti ...
Že sem srečen, da zasveti.

Lovro Lučev, 2. b

NASTANEK LUNE

Vam bom povedal kar iz glave,
da najprej bila je kroglava lave.
Priletel je asteroid
in zaletel se je vanjo kot v zid.
Krogla na koščke se je zdrobila
in Luna se je iz tega razvila.
Luna ponoči sveti
in najlepša je poleti.

Isabela Mergeduš, 2. b

SPREMEMBA

**Majhen listek
se na drevesu
drži in se sončku
smeji.**

**Čez nekaj dni
zraste in
pozeleni.**

**Ko pride jesen,
pa porumeni
in pade na tla.**

Emilija Zupanič Sluga , 2. b

AKORD

Ko pritisnem prvo tipko,
C mi zazveni,
nato poskoči še sredinec,
da E se oglasi,
pridruži se mezinček
in ton G se prebudi.
Skupaj zdaj zveni ubrano
C-akord vse preglasi.

Teo Vajzovič, 2. b

SPREMEMBA

Na vrtu jablana cvetoča.
Sonce jo greje in jabolko dozori.

Timotej Caf, 3. a

MIKI UNIČI KORONO

Na planetu Zemlja se je pred kakim letom pojavil koronavirus. Zaradi virusa je zbolelo ogromno ljudi. Ljudje so morali biti v karanteni, zaprli so nekatere trgovine, šole in vrtce. Ker se niso smeli družiti, so postajali vedno bolj žalostni.

Iz zelenega planeta je vesoljček Miki opazil, kaj se na Zemlji dogaja. Odločil se je, da bo šel na Zemljo in uničil korono. Skočil je v vesoljsko ladjo ter odletel. Letel je tri dni in tri noči.

Prispel je na Zemljo in se odpravil do bolnišnice. Ko je prišel tja, je videl ogromno bolnikov, slišal pa kašljanje in kihanje. Miki je takoj vedel, da mora uporabiti svojo magično moč. Zaprl je oči in njegovo telo je prekril moder ogenj. Ko je odprl oči, je zdravnik rekel: »Vsi bolniki so ozdraveli!«

Njegova čarobna energija je uničila korono. Miki se je zadovoljen vrnil na svoj zeleni planet.

Bilo bi super, če bi nas zares obiskal tak vesoljček.

NAJDENČEK

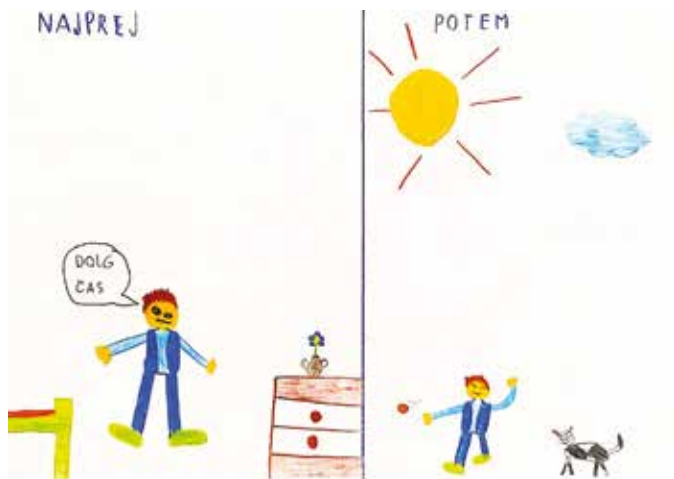
Najprej

Letos smo šli z družino na izlet v Logarsko dolino. Sprehodili smo se do slapa Rinke. Ko smo se vračali do avtomobila, smo našli zapuščenega mačjega mladiča. Vzeli smo ga in odnesli domov, ker bi drugače poginil.

Mama in ata pred tem dogodkom nista želela imeti domačih živali.

Potem

Sedaj smo šestčlanska družina. Naš šesti član je muca, ki smo ji dali ime Rinka. Muco imamo radi in se z njo veliko igramo. Najraje teka za majhnimi žogicami, narejenimi iz papirja. Sedaj nam ni več nikoli dolgčas.

Maks Leber, 3. a: Najprej in potem

Roza Rotar, 3. a

NEKAJ BI SPREMENILA V ŠOLI NA DALJAVO

Nekaj me res moti v šoli na daljavo. Lahko vam povem, sedeti pred računalnikom ni prava šola, prava šola je delo pravo in biti zunaj s prijatelji! Pravo delo je učenje. Jaz bi pravo šolo.

Eva Medvar, 3. b

SELITEV

Ene spremembe se zelo veselim,
da ta mesec v novo hišo se selim.
Tam prostora bo za ples,
kar mi vseč je prav zares.
Čisto malo pa me skrbi,
ker bom sama v svoji sobici.

Max Koritnik, 3. b

JE LETO 2020 LETO SPREMEMB?

Leto 2020 je zelo posebno. Zakaj? Zaradi koronavirusa!

Posebno je, ker ne moremo iti v šole, ker se ne moremo družiti in moramo nositi maske. Spremenjeno je tudi to, da morajo nekateri starši delati od doma. Nekateri ljudje so izgubili službe. Tudi babice in dedka ne moremo obiskati, ne smemo v druge občine.

Žalosten sem, ker ne morem k babici in dedku, saj skrbim tudi za to, da se ne okužita.

Sára Szabó, 3. b

SPREMEMBE V SKEJT PARKU

Naredili so novi skejt park. Starega so porušili in naredili večjega, in sicer za tekmovalce in netekmovalce ter stare in mlade. V skejt parku se dogaja veliko zanimivega. Tja lahko prineseš svoje stvari, kot so BMX-kolesa, rolerji, skiroji, skejti ... Tam se naučiš novih stvari. Starejši pomagajo mlajšim, spoznaš lahko veliko prijateljev.

Filip Stropnik, 3. b: Rast

Benjamin Seničar, 3. b

ZAČEL BOM PRI SEBI

Bil je navaden šolski dan, na urniku je bila slovenščina. Janko ni poslušal. Motil je pouk in nagajal sošolcem. Najbolj je nagajal sošolcu Jaki. Ko je bilo konec šolske ure, so dobili domačo nalogo. Janko se je popoldan skušal spomniti, kaj je bilo za domačo nalogo. Ker ni poslušal, se ni mogel spomniti. Ni mu preostalo nič drugega, kot da se izboljša. Spomnil se je, da je Jaka, ki mu je najbolj nagajal, njegov sosed. Ker je bil blizu njegovega doma, se je oglasil pri njem in ga prosil za informacije o domači nalogi. Jaka je bil zelo prijazen in mu pojasnil, kaj mora narediti. Ko je Janko videl, kako je Jaka prijazen, saj mu je kljub nagajanju med poukom povedal, kaj je za domačo nalogo, se je odločil, da se bo spremenil na boljše. Postal bo poslušen in prijazen do ljudi okoli sebe.

Finn Černivec, 3. c

NAŠ SVET JE ČUDOVIT – ZAKAJ BI GA SPREMINJALI?

Tako preživljamo naše dneve
v toploti sončnih žarkov
ob plesu in teku.
Ko nastane tema,
ko te je strah ...
Ne skrbi, bodi hraber.
Tako so sestavljene naše sanje.

Lena Ozbič, 3. c

KORONSKA SPREMEMBA

Res čudno je to leto, s korono je prežeto.
Zdaj učimo se na daljavo,
kar je prav zanimivo postalo.
Zvečer lahko kasneje zaspimo,
zato pa zjutraj dlje poležimo.
Šolanje na daljavo brez računalnikov
ne bi delovalo.
Verjamem, da bo tudi to minilo
in spremembe me naučilo.

Špela Kokol, 3. c

PISMO SVETU

Dragi svet,

spremenila bi kar nekaj stvari. Ni mi všeč, da je korona in da moramo biti doma, nositi maske. Dolgčas mi je, ker ne smemo na morje. Rada bi obiskala svojo prijateljico Larisso, a ne morem, saj živi na Ptuju. Ne smemo se igrati na igralih. Ko nosim masko, mi je zelo vroče. Rada bi se peljala v Avstrijo po avtodom lutke Barbie. Želim si, da bi bilo vse kot prej. Žalostna sem, ker ne morem obiskovati šole in pouka. Pogrešam sošolke in druženje z njimi.

Svet je lep, grd je samo virus.

Lejla Petelinšek, 3. b: Življenje nekega drevesa

Elizabeta Paulina Marčič Lavrič, 3. c

RADA BI SPREMENILA

Zdaj bi rada spremenila,
da bi v šolo se vrnila.
Tam je mojih pet deklet
in bi klepetale spet.
Janja pa bi se jezila,
nas presedla in zavpila:
»Punce, punce, mirno le,
da ne boste kregane!«

Zdaj bi rada spremenila,
se na jahanje vrnila.
Vindi me gotovo čaka.
Kdo zdaj čisti,
ko on kaka?
Res, pogrešam ga zelo,
kdaj bo spet, kot je bilo?

Jaz ne smem nikamor iti,
babi ne sme k meni priti.
Vse to ni, kot si želim,
le kako to spremenim?

Izak Puškar, 4. a

UGANKA

Kdo je mojster spreminjanja?
Ima izbuljene oči,
barvo lahko spremeni,
da se zdi,
kot da ga ni.
Sredi džungle živi
in v drevesni krošnji ždi.

Rešitev je kameleon.

Samuel Luca Bridges, 4. a

SPREMENIL BI SEBE

Včasih sanjam, da sem gasilec, ker so gasilci hrabri, močni in pomagajo drugim. Drugič bi raje bil pirat, da bi lahko iskal zaklade, prekršil pravila in si vzel vse, kar bi hotel. Včasih bi rad bil astronaut, da bi lahko zbežal z našega sveta in skakal med zvezdami. Drugič spet raziskovalec, ker bi rad raziskoval širni svet.

Vse to se mi zdi zabavno, a najbolj sem si všeč takšen, kot sem.

Ana Šeško, 4. a: Jaz plešem

Jaka Brolih, 4. a

POGOVOR O SPREMEMBAH

Jaka: Tadiwa, kako si?

Tadiwa: Jaz sem v redu.

Jaka: Danes bi te rad vprašal nekaj o epidemiji koronavirusa. Jaz vse te spremembe težko prenašam. Zanima me, kaj se je zate spremenilo v teh časih?

Tadiwa: Jaka, jaz se manj družim s prijatelji, veliko sem za računalnikom, več časa preživim z družino, manj se ukvarjam s športom, veliko berem in sem s prijatelji na videu. Pa ti?

Jaka: Tadiwa, jaz hodim na sprehode, samostojno treniram s pomočjo atija, več časa imam za branje, manj se družim s prijatelji in veliko časa preživim za računalnikom, prav tako kot ti. Upam, da bo ta koronavirus čim prej izginil, ker mi te spremembe niso všeč.

Samuel Luca Bridges, 4. a: Gosenica

Natan Belak, 4. a

SPREMEMBE

Spremembe so včasih dobre in včasih slabe.
Lahko so velike in tudi majhne,
prijazne ali nesramne,
pa tudi nesrečne in vesele.
Lahko so nam všeč ali pa ne,
včasih so lepe in kdaj niti ne.
A ta pesmica je namenjena le tistim dobrim in lepim,
pa tudi velikim in prijaznim.
No, meni so najbolj všeč vesele.
Kaj pa vam?

Jakob Rakela, 4. a

SPREMEMBE ZARADI KORONE V ŠPORTU

Največja sprememba je, da ni gledalcev. Igralci na menjavi in trenerji morajo nositi maske. Na voljo je več menjav. Nogometašev na igrišče ne spremljajo več otroci. Klubi so vedno bolj v stiski. Igralci in klubi prejemajo manj denarja. Igralci niso tako motivirani, ko ni gledalcev, zato so tribune napolnili s plastičnimi navijači.

Name korona ne vpliva tako močno, ker grem skoraj vsak dan igrat nogomet. Ko pa je zunaj sneg in zelo močno sneži, se z žogo igram doma.

Zoja Grošeta, 4. b:
Spremenjen vsakdan

Tadiwa Jurij Chingwaru, 4. a

SPREMEMBE, KI SO SE ZGODILE

Spremembe so različne, ene majhne in druge velike. Nekaterim ljudem so vseč, drugim pa ne. Velike so tiste, ki ti včasih povzročajo skrbi, majhne pa so takšne, da te nič več ne skrbi.

Ko že misliš, da so velike spremembe res strašne, se pojavi čudež in je vse spet v redu.

Ko ti mama nekaj ukaže, je to majhna sprememba, saj se to zgodi vsem. Spremembe niso samo za ljudi, ampak tudi za rastline, živali, bolhe, drevesa ...

Ne smemo se bati sprememb, saj bo na koncu vse dobro.

Henrik Rodman, 4. a

SPREMEMBE

Spremembe so žalostne ali vesele.
Včasih kaj izgubiš, kdaj pa kaj novega dobiš.
Spremembe se dogajajo vsak dan.
Sprememba je, da si vsako leto starejši.
Vsak dan se naučimo kaj novega.
Vsak dan si lahko boljši.
Spremembe se dogajajo, če hočeš ali nočeš.

Iva Mirt, 4. a

VELIKA SPREMEMBA

Sanjala sem, da mi je Božiček poslal pismo po elektronski pošti. Tako dolgo smo že doma, da že sanjam o elektronski pošti. Nisem si predstavljala, da bi pouk lahko potekal na daljavo. Ta sprememba mi sploh ni všeč.

Najbolj pogrešam sošolce in našo igro v parku. Sedaj se več igram z bratcem. Naučila sem se veliko novega na računalniku. V slabih stvareh se skriva tudi kaj dobrega. Če bomo razmišljali na tak način, nam bo mnogo lažje.

Jonas Jerman, 4. a

Povsod so maske.
Ne vidim prijateljev.
Spremêni se, svet!

Tristjan Gorenak, 4. a

ZAME JE BILO TO LETO SPREMEMB

Spremembe so lahko velike, majhne, postopne ali nenadne. Vseh pa nas je strah, kot je bilo mene.

Starša sta pred tremi leti kupila parcelo. Rekla sta mi, da se bomo počasi preselili. Ta novica je bila zame zelo stresna. Takoj sem začel razmišljati, kako bom spoznal nove prijatelje, kaj bo z mojimi starimi prijatelji, kako bo na novi šoli, v novem okolju, kako se bom prilagodil. Imel sem dovolj časa, da sem se privadil na misel, da se bom preselil iz znane okolice v novo hišo. Prišel sem v odličen razred in spoznal nove prijatelje.

Sprejel sem dejstvo, da se bomo preselili, veliko smo se o tem pogovarjali, zato je bila sprememba na koncu tudi lepa.

Julija Pauković, 4. b

SPREMENILA SE BOM, AMPAK POČASI

Dragi prijatelji! Spremembe so dobre, ampak ob pravem času. Ne hitite z odraščanjem. Uživajte! Bodite otroci! Igrajte se, pojte, veselite se! Fantazirajte! Samo enkrat v življenju si otrok!

Sonja Vicko, 4. b

TA TEČEN KORONAVIRUS

To so zelo težki časi, posebej za starše in otroke. Vsi vemo, da ni nobenega na tem svetu, ki ne ve, kakšne so posledice koronavirusa. Zaradi virusa vsi vemo, kaj je karantena, razkuževanje rok, nošenje mask, izobraževanje od doma.

Šole, vrtci, podjetja, fakultete, trgovine, igrala in celo meje so zaprte. Verjemite mi, najhuje je starejšim, bolnim otrokom in novorojenčkom. Težko je zdravnikom, ki se žrtvujejo, da bi rešili svet.

Stopimo skupaj v teh težkih časih.

Maša Jovanić, 4. c

LETO 2020 - LETO SPREMEMB!

Prej je bila resna šola,
kjer se vsak dan uči.
Zdaj pa ta sprememba huda,
od nikjer sošolcev ni!

Sprememba leta vsak dan nori,
nadzoruje vse ljudi,
delamo na daljavo vsi.

Radi bi imeli končno mir,
med nami se nehal bi prepir.
Ne maramo te nič več,
ker si nam že vsem odveč!

Aja Gerbec, 5. b: Nemoč

Jan Jankulija, 4. c

UGANKARSKI KOTIČEK

Lebdi, a ga ne vidimo. Znanstveniki si prizadevajo, da bi zanj našli cepivo.

koronavirus

Vztrajno jo nosimo, a še ni pust.

maska

Je prav posebna ura, ki ni modni dodatek. Opominja nas, kdaj lahko odidemo in kdaj najkasneje domov pridemo.

policijska ura

Je čas, v katerem si pošiljamo sporočila, si pišemo in se pogrešamo.

karantena

Vid Podlesnik Marčič, 4. c

SPREMEMBE

Spremembe so lahko različne. Poznamo več vrst sprememb, lahko so samodejne, npr. vreme, letni časi, rast človeka. Poznamo tudi nepričakovane spremembe, npr. covid-19. Lahko pa se ti pokvari telefon in ne moreš več klicati. Spremembe so kot reka. Nikoli ne stopiš v isto reko, ker se premika. Tako tudi spremembe povzročijo vedno nekaj novega.

Preskočimo zdaj na največjo spremembo tega leta, koronavirus. Najbrž ga vsi poznate. Marsikomu je to zelo težko obdobje. Nekaterim je to spremenilo življenje, drugih pa ne moti, da ta bolezen obstaja. Meni je šola na daljavo všeč, pa tudi ne. Dobro se mi zdi, ker je mirno in je manj pouka, slabo pa, ker se ne vidimo s sošolci. V času koronavirusa sem dobil svojo sobo, ki jo zaradi dela na daljavo uporablja moj ati. Moja učilnica je zdaj kuhinja, kjer je zanimivo, saj je vse razmetano, dokler ne pospravimo. V kuhinji je najboljše, ker lahko jem med poukom. Mami je proti temu. V času karantene veliko več berem, in to na glas. Rad imam knjige Roalda Dahla.

Nekatere spremembe lahko tudi načrtujemo. V naši družini že pripravljamo dom za muco. Bratu, sestrama in meni bo prinesla veliko veselja. Ne bo nam dolgčas. Zelo se veselim te spremembe.

KORONA SPREMEMBE

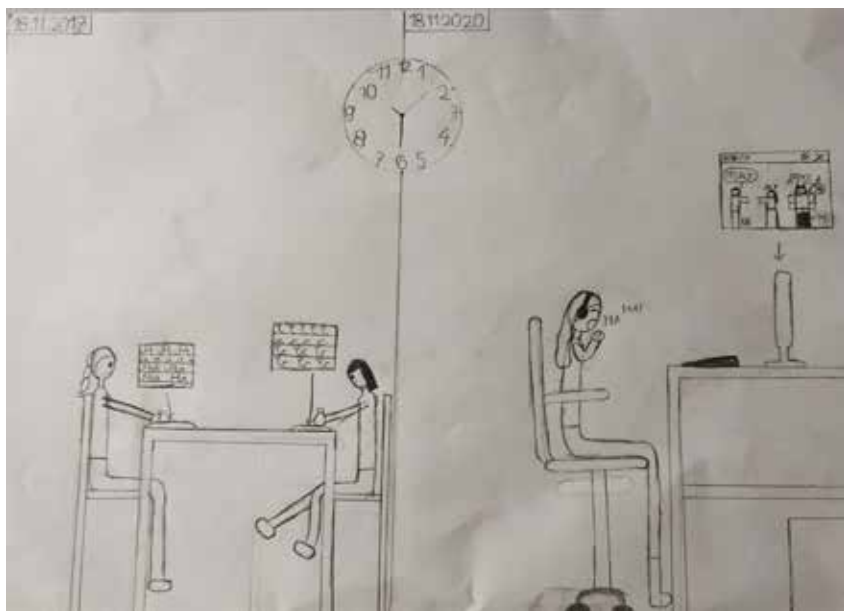
Korona vse je spremenila,
šola se je oddaljila.

Zdaj imamo vsi ekrane,
vsaka stvar pač nekaj stane.

Odpadla sta košarka in nogomet,
še vedno pa lahko plešem balet.

Ne hodi se v kino in gledališče,
se pa kepa in sanke išče.

Tudi ta viroza bo minila
z našo zmago, ki bo sledila.

Kristina Kocbek, 5. b: Včeraj, danes

Klemen Vide, 5. a

SPREMEMBE

Svet je zelo onesnažen in ima veliko revnih ljudi, ki nimajo hrane in vode. Na svetu je tudi veliko vojn, zato ljudje bežijo s svojih domov. Veliko otrok je neizobraženih. Ozračje se segreva. Nekatere vrste živali izumirajo.

Vse to bi lahko spremenili tako, da ne bi bilo več toliko avtomobilov na bencin, ampak da bi bili na električno. Da ne bi bilo več toliko tovarn, ki onesnažujejo okolje, ampak bi bile tovarne, ki delujejo na sončno in na vetrno energijo. Da ne bi bilo več elektrarn, ki škodujejo okolju. Da bi vsi ljudje na svetu imeli hrano in vodo. Da ne bi bilo več vojn in toliko revščine. Da bi vsi otroci lahko hodili v šolo. Da bi vsi ljudje imeli službo in spodobno bivališče. Da ne bi bilo več toliko bolezni v svetu. Le tako lahko nastane boljši svet.

Stefan Bordjan, 5. a

LJUBEZEN V DRUŽINI SE NIKOLI NE SPREMENI

Se smeji in uči, se opraviči in oprosti,
sanja in odkriva, se bori in zaupa,
daje in sprejema, verjame in drži skupaj,
ljubi in traja za vedno!
To je moja družina in ljubezen v njej
se nikoli ne konča.

Jaka Kolbl, 5. a: Spremembe covid-19

Ella Urbanek, 5. b

SPREMEMBE SO POMEMBNE

Življenje je lepo, je polno prigod,
veselja in sreče je polno povsod.
Tu je svetlo in tam je noč,
vse, kar je tu,
in vse, kar je tam,
znova in znova se vrne v nov dan.
Najprej vrtec, potem pa šola,
ko odrasteš pa služba nova.
Nikoli ne pozabi, da v življenju so spremembe,
ki tudi so pomembne.

Cora Gostenčnik, 5. b

NE BOM SE SPREMENILA

Ne bom se spremenila, ker ne želim biti kot drugi.
Ne bom se spremenila, ker sem posebna in zanimiva.
Ne bom se spremenila, ker sem zadovoljna s seboj.
Sem drugačna od drugih in to mi je všeč.

Anny Zhang, 6. a

SKRB ZA VRTNICE

Včasih se sprehajamo po vrtu in opazimo, da so se naše vrtnice posušile. Za to niso krive vrtnice, pač pa mi, kajti nismo dobro skrbeli zanje, jih zalivali, jih izpostavili svetlobi ... Tako se bo zgodilo tudi z našim planetom.

Ljudje preveč posegamo v naravo, sekamo gozdove, povečujemo ozonsko luknjo, onesnažujemo vode ... Zato je treba lepo ravnati z našim planetom, kajti Zemlja je ena in edina.

Lina Fras, 6. a: Dobro v slabem

Sara Jankulija, 6. a

KAJ JE SPREMEMBA?

Sprememba je kot jesensko drevo,
ki spreminja svoje liste iz zelene v škrlatno barvo.
Tudi ptička, ki ima na drevesu gnezdo in domovanje,
se odloči, dvigne peruti in si poišče dom, kjer je topleje.

Je kot otrok, ki od vrtca do šole odrašča in oblačila prerašča,
vse učbenike, zvezke in knjige preuči in mu znanje narašča.
Ko zraste in dovolj se pouči o poklicu, ki ga opravljal bi,
na razgovor pojde in se zaposli.

Spremembe nas ne sprejmejo, mi jih moramo sprejeti,
ne glejte me čudno, takšen je svet.
Vsak sanja svoje sanje, ima želje in domišljijo o prihodnosti,
a uspešni smo, če smo odločni, močni in nas ne skrbi, kaj bo v
bodočnosti.

Nikolina Komes Jelušič, 8. b:
Pokažimo jezik

Zala Voršič Doleček, 6. a

DEJSTVA O SPREMEMBAH

Naše spremembe so taka reč,
včasih so mraz, včasih so peč.
Včasih so dobre, včasih so slabe,
a večinoma vse so za nekaj rabe.

Svet se dan in noč spreminja,
sreča se pojavlja in potem spet izginja.
Morda bi lahko mi svet spremenili,
da ljudje in živali bi se malo več veselili.

Če nekdo ti ni všeč,
ga ne poskušaj spremeniti.
Naj bo takšen, kot je,
ti pa poskusi prijazen biti.

Spremembe se dogajajo povsod v naravi.
Čeprav ti kakšna ni všeč, na noge se postavi.
Življenje namreč gre dalje
in tudi ti zagotovo imaš sanje.

Jaka Grilič, 5. b: Bu!

Lana Vidnar, 6. a

KORONA ŽIVLJENJE

Zaradi koronavirusa doma smo pristali,
o delu na daljavo so vsi kramljali.
Brez dela ostalo jih je ogromno,
veliko ljudi živi zdaj bolj skromno.

Umira jih veliko,
toliko, da ne vemo več koliko.
Da korone ne dobimo,
se vsi pravil držimo.

Masko nosi,
te zdaj inšpektor prosi.
Ne družī se z ljudmi,
da kdo od bližnjih ne zboli.

Upanje smo dobili,
ker cepivo smo naredili.
Zdaj se še naprej borimo,
da korono prepodimo.

Ivana Kajzer, 8. a:
Zmeda

Gašper Simončič, 6. a

LETO 2020 JE LETO SPREMEMB

Leto 2020 je zanimivo leto. Zgodile so se velike spremembe. Lahko preživim več časa z družino. Pridobil sem si veliko znanja s področja računalništva. Imam tudi veliko več časa za svoje konjičke, kot so skejtanje, igranje kitare ...

Spremembe so bile tudi negativne. Imam manj časa za druženje s prijatelji, pa še takrat se vidimo samo preko video klicev, kar pa ni enako srečanju v živo. Delo za šolo poteka drugače, je težje, saj moram veliko narediti sam. Odpadle so mi tudi priljubljene skupinske dejavnosti, pri katerih sem se zelo zabaval.

Leto 2020 nam je prineslo tako pozitivne kot negativne stvari. Menim, da je več negativnih. Pomembno pa je, da tudi v negativnih stvareh najdeš razlog za veselje.

Ana Gajić, 6. b

SPREMEMBA V DRUŽBI

Letos se je zgodilo nekaj, česar nihče ni pričakoval.

Življenje se je polagoma spremenilo. Najprej smo pri poročilih začeli videvati, kaj se dogaja po svetu, potem pa smo o tem slišali vedno več. Koronavirus se je začel na Kitajskem, potem pa se je razširil po vsem svetu, zato se imenuje pandemija. Le v nekaterih državah je ni bilo. V Sloveniji je bilo novih primerov sprva malo, potem pa se je začelo število okužb povečevati. S povečanjem okužb smo začeli sprejemati vedno več ukrepov. Prvi so bili zelo ostri – morali smo si umivati roke, si jih povsod razkuževati in nositi maske. Koronavirus ima zavitek, membrano, ki vsebuje maščobe, zaradi česar je bolj občutljiv na zunanje vplive in na razkužila, kar je dobro.

Tako so spremembe nastale povsod. Prišel je prvi val, za njim drugi, ki še kar traja. Strokovnjaki pričakujejo, da bo februarja ali marca prišlo še do tretjega vala. Pozitivna sprememba je, da nam znanost v tem obdobju pomaga s svojimi odkritji in jo zopet cenimo. Upam, da bodo iznašli cepivo. Zdravniki in vsi ostali zdravstveni delavci, do zdaj navadni ljudje, so postali heroji. Takšni, o kakršnih beremo v stripih, knjigah, jih gledamo v risankah. V dobi sprememb se je tako pokazalo, kdo in kaj je res pomembno.

Če kam grem, nosim masko, razkužujem si roke. A grem bolj malo. Namesto v šoli se učim po spletu. Šola ni več običajna,

Lan Vrban, 6. b

KORONSKE SPREMEMBE SVETA

V letu 2020 se je zgodilo zelo veliko neugodnih sprememb. Zaradi novega virusa smo prisiljeni ostati doma, starši in drugi ljudje morajo službovati od doma. Poleg tega smo tudi na prostem primorani nositi maske. Ne moremo potovati, zato sem žalosten, ker med krompirjevimi počitnicami nisem mogel obiskati svojih prijateljev na Hrvaškem. Med drugim nas želijo v prihodnje tudi cepiti, kar mi predstavlja veliko ogroženost, saj sem v preteklosti zaradi cepljenja dobil epilepsijo in različne alergije. Kot športniku, golmanu, mi manjkajo treningi in nogometne tekme ter druženje s prijatelji.

Obstajajo tudi dobre stvari, ki jih je povzročil koronavirus. Meni je šolanje na daljavo ljubše, saj si lahko sam načrtujem svoj urnik in imam pri delu več miru. Veliko bolj cenim čas, ki ga preživim z družino, prosto gibanje in najpomembnejše – zdravje.

Če bi imel možnost in moč odločanja, bi izumil zdravilo, ki nima stranskih učinkov in bi rešilo ves svet. Tako bi se vse ponovno uredilo in ves svet spravilo v dobro voljo ter pozitivno vplivalo na spremembe.

Aleksej Ivanišin, 6. c

SPREMENIL SEM SE

Odkar korona čas se je začel,
le pri računalniku sem sedel.
S prijatelji se nisem družil, tako je pač bilo,
a še vedno smo se videli z računalniško tehniko.

Nismo hodili ven, le noter smo bili,
saj vedno novi ukrepi so nas ustavili.
Spremenil sem se in moje življenje ni isto,
vse, kar sem imel rad, je izginilo čisto.

Saj so tudi dobre stvari,
več časa sem z družino.
A vseeno hočem ven,
da bi vpijal narave svežino.

Oliva Srebotnik, 6. c: Ugašanje

Eva Gašparič, 6. c

JE LETO 2020 LETO SPREMEMB?

V letu 2020 smo se veliko novega naučili. Kot vsako leto. Šole so delovale. Toda ne na običajen način. Stavbe so bile zaklenjene, otroci smo bili doma. Le kako je potekalo šolanje? Drugače, na daljavo, to je bilo šolsko leto sprememb! To sta pravzaprav dve šolski leti sprememb.

Običajno sem se zjutraj zbudila, se uredila in pohitela v šolo. Zdaj pa se zbudim in se v miru pripravim na delo, saj se mi nikamor ne mudi. Po navadi še v pižami sedem za računalnik. Zame je to šolanje v pižami.

Ta sprememba ima zame veliko dobrih lastnosti, žal pa tudi nekaj slabih. Zelo mi je všeč, da lahko dlje časa spim, da prej končam z delom in da se mi nikamor ne mudi (razen na videokonference). Tudi to, da ni pisnih preverjanj, mi je všeč. Šolanje na daljavo se mi je zdelo zelo zabavno, ampak zdaj sem morala kar dolgo razmišljati, da sem poiskala te dobre lastnosti. Zanimivo, mar ne?

Sliši se enkratno, ampak žal ima takšen način dela tudi slabe lastnosti. Ena je ta, da katero snov razumem težje kot v šoli. Čeprav to ni pogosto. Najbolj me moti nekaj drugega. Pogrešam sošolke in sošolce, mogoče celo kakšnega učitelja. Seveda me moti tudi, da ni obšolskih dejavnosti in da smo zaprti med štirimi stenami.

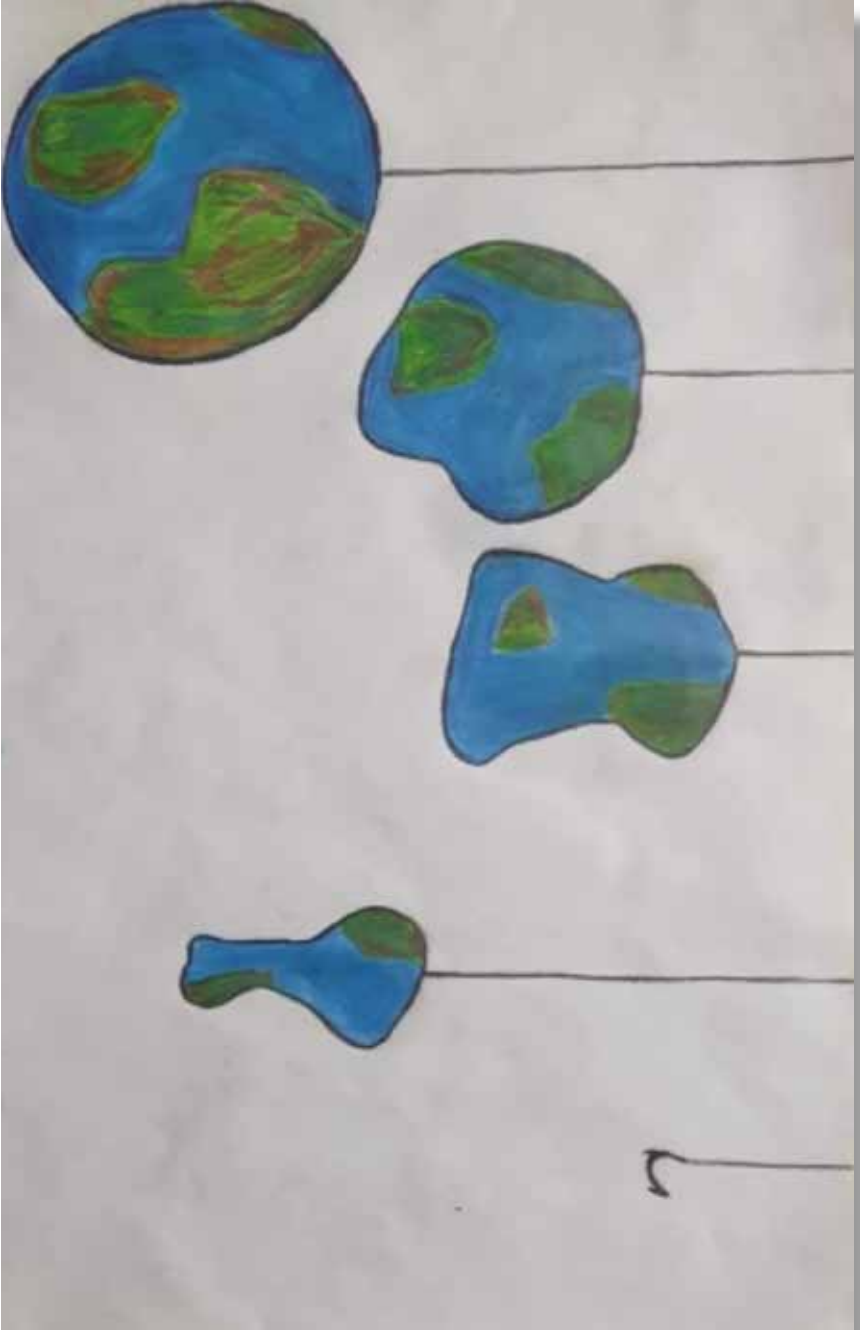
Lansko leto se mi je zdelo šolanje na daljavo najboljša stvar.

Letos pa ne. Še sama ne vem zakaj.

To je gotovo velika sprememba. Če dobro razmislim, pa to sploh ni sprememba. Še vedno šola poteka, vidimo se preko zooma in meeta še vedno sem s svojo družino, še vedno peljem psičko Marjetico na Kalvarijo. Življenje še vedno poteka, vendar na drugačen način. Vseeno upam, da bo kmalu vse tako kot nekoč. Vse v življenju je enkrat prvič. Kot ta virus. Naučili smo se samostojnosti. Vsi upamo, da se vrnemo v šolo, saj verjetno nikomur ne ustreza ta situacija.

Oliva Srebotnik, 6. c: Leto sprememb

Tjaša Lipoglavšek, 6. c: Spremembe so nujne

Jakob Matija Hrast, 6. c

KAJ JE NAREDILA?

Korona je prišla,
vse šole je zaprla.
Rekli so, da Kitajska jo je
prinesla,
Slovenija pa jo je ob tem sla-
bo odnesla.

Šolarje v domove je zaprla
in nove higienske ukrepe
odprla.
Maske smo začeli nositi,
razkužila pa po prostorih
trositi.

S prijatelji nas je ločila
in nas domov napodila.
Od doma delamo zdaj,
a želimo si čim prej nazaj.

Kam nazaj?
Ja v šolo vendar,
med prijatelje zdaj!

Skozi znanje prebijamo se s
težavo,
saj imamo čez dan polno
glavo.
Nekateri pa mislijo – zakaj v
šolo moramo nazaj,
če pa doma je čisto pravi raj.

Kljub temu v šolo dobro iti bi
bilo,
saj se pogrešamo že res zelo
močno.
Med počitnicami nas vsaj
malo pri miru je pustila,
ampak nas še vedno ni zapu-
stila.

Zdaj torej vidite, kaj je korona
naredila,
zato prosim, upoštevajte
predpise in ostala navodila,
pa boste videli,
da takoj nas bo minila.

Aljaž Hojnik, 6. c

SPREMEMBE BREZ SPREMEMBE
(zapis iz dnevnika)

18. 11. 2020

Na začetku karantene je bilo super. Ni bilo treba iti v šolo, ves dan smo bili doma, brez pouka. Zdaj pa je res že nadležno in osamljeno. Pogrešam naš razred. Zdaj vedno bolj ugotavljam, kako smo se zabavali in kako super razred smo.

Dopoldan je bil spet enak kot vsak drugi. Včasih celo izgubim pregled nad dnevi in moram pogledati, kateri dan je. Sicer si pišemo in se kličemo s sošolci in sošolkami, ampak ni enako kot takrat, ko smo skupaj, se družimo in zabavamo. Pa še zima je in so dnevi res kratki ter tema že sredi popoldneva. Še televizije, telefona in igrice sem se naveličal.

Tudi pouk je včasih kar naporen ... Vse moram narediti sam, ni takšne razlage kot v razredu, čeprav se učitelji trudijo. Občutek imam, da sem prepuščen samemu sebi.

Te spremembe s korono so povzročile, da je vsak dan brez spremembe. Zdi se mi, da je dan brez spremembe izgubljen.

Jure Sedminek, 7. a

JE LETO 2020 LETO SPREMEMB?

V letu 2020 nov virus je prišel in mnogim je življenja vzela.

Za vse nas je to sprememba velika in nekaterim ni ravno odlika.

Si rokavice moramo nadeti in vedno masko pri sebi imeti.

Sedaj povsod razkužilo stoji in tega se virus strašno boji.

A to ga seveda ne ustavlja pri osvajanju sveta, saj sedaj na njem veliko moč ima.

Smo v paniki epidemijo razglasili in ga tako za kratek čas zaježili.

Takoj, ko ukrepi so se sprostiti, so ljudje na morje hodili, si brez mask šale govorili in skupaj v restavracijah pijače pili.

Tako virus priložnost je dobil, se med ljudi skrila in drugi val povzročil.

Sedaj delo na daljavo imamo in ves dan smo oblečeni v pižamo.

Pred računalnikom dneve in noči sedimo ter se za glave držimo.

Ko video klice zamudimo, si slabe ocene pridobimo.

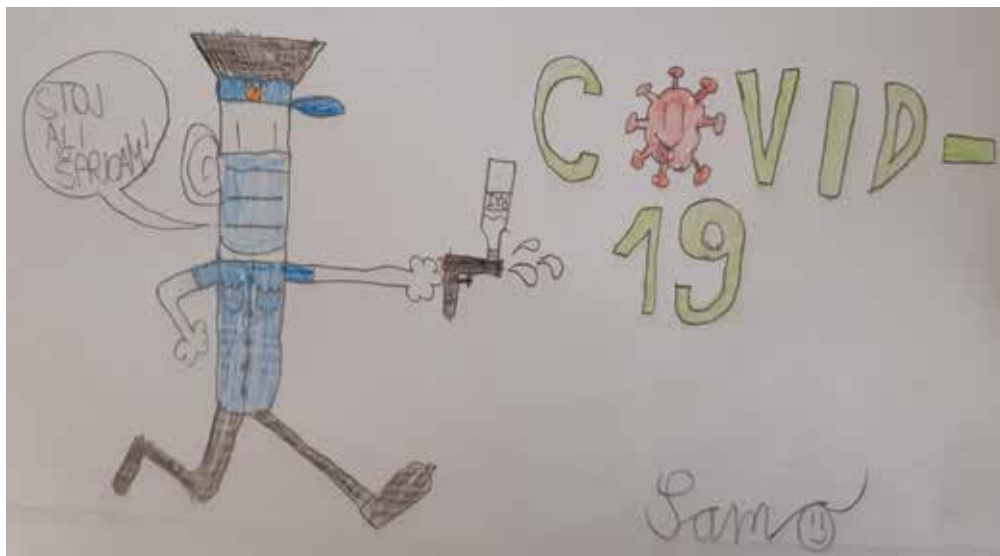
Huda kazen ti grozi, če brez maske si.

Upam, da kmalu bomo cepivo naredili in covidu krono z glave zbili.

Sofija Eléna Simonič, 7. a

NAŠ SVET JE ČUDOVIT – ZAKAJ BI GA SPREMINJALI?

Naš svet je čudovit – zakaj bi ga spreminjali?
Naš svet je barvit – zakaj bi ga prebarvali?
Naš svet je poln ljudi – zakaj bi ga izpraznili?
Naš svet je zgodovina – zakaj bi jo izbrisali?
Naš svet je edinstven – zakaj bi ga podvojili?
Naš svet je naš planet – zakaj bi ga onesnažili?
Naš svet je čudovit – zakaj bi ga spreminjali?
NAŠ SVET JE NAŠ DOM!

Samo Magdič, 7. a: Boj z virusom

Martin Marušič, 7. a

SPREMEMBE NISO VEDNO SLABE

Prva večja sprememba, ki se je spomnim, je moj odhod v vrtec. Sprememba ni bila ravno dobra, saj sem vse do takrat užival dneve v družbi babice in dedka, ki sta bila boljša družba kot vzgojiteljice v hoškem vrtcu. Sem pa zato v vrtcu spoznal precej novih prijateljev, ki so se izkazali kot zelo dobra družba.

Druga večja sprememba v mojem življenju je sledila pred sedmimi leti ob vpisu v Osnovno šolo bratov Polančičev Maribor. Ravno, ko sem se privadil na vzgojiteljice, sem namesto njih spoznal učiteljice, svoje najboljše hoške sošolce pa zamenjal z mariborskimi. Brezskrbno celodnevno igrivost sta zamenjala dopoldanski pouk in popoldansko učenje, moje delo pa so učitelji ocenjevali s številkami od 1 do 5. Pa se je tudi tokrat hitro izkazalo, da učitelji le niso tako strašni. Vsak dan se s pomočjo učiteljev naučim kaj novega in moram priznati, da sem si pridobil že veliko znanja.

Kljub šolskim obveznostim sem imel popoldan še dovolj prostega časa, da sem pred tremi leti pričel trenirati standardne in latinskoameriške plesе. V plesu zelo uživam, zato mi pogosti popoldanski in večerni treningi predstavljajo veliko veselje. Verjetno sva zato s soplesalko iz Avstrije eden najboljših parov najine generacije v Sloveniji. Ples je močno spremenil moje

življenje, saj imam zaradi te aktivnosti še manj prostega časa, kot sem ga imel pred tem, pa vendar sem prav zaradi plesa spoznal kopico novih prijateljev, s katerimi me družijo ljubezen do plesa.

Žal se je velika sprememba zgodila v letu 2020, torej v letu, ki se počasi izteka. V življenja vseh nas je namreč močno zarezal novi koronavirus. Najprej sem o kitajskem virusu slišal v pogovoru svojih staršev, nato pri poslušanju poročil na radiu in ob gledanju televizije. Virus je bil iz dneva v dan bližje. Kmalu po njegovem prihodu v deželo pod Alpami smo prejeli obvestilo, da se naše šolanje do nadaljnjega izvaja na daljavo. Najprej te spremembe nisem razumel, a sem krutost te bolezni in spremembe, ki jih je s seboj prinesla, spoznal v dneh, ki so sledili obvestilu. V šolo nekega pomladnega jutra več nisem smel, svoje učitelje in sošolce sem videl le še preko računalnika, mama pa je postala učiteljica vseh predmetov.

Vem, da se sliši nenavadno, ampak učitelje in šolo že zelo pogrešam. Pogrešam varnostnika ob jutranjem prihodu, smeh pri urah telovadbe ter nagajivost pri predmetu glasbe. Pogrešam dolge plesne korake, ki jih namesto v telovadnici vadim pod lučjo svoje sobe.

Res pa je, da prav zaradi nadležnega virusa vsak dan preživim s svojim starejšim bratom, ki študira v Ljubljani. Ko ga ni, ga zelo pogrešam. Koronavirus ne bo trajal večno in takrat si bodo

dobre spremembe sledile iz ure v uro in iz dneva v dan. Vesel bom učiteljev in sošolcev, vesel bom popoldanskih treningov in trenerjev, ki naju ob napačnih plesnih korakih oštejejo. Računalnika ne bom prižgal, ampak bom raje sedel na kolo in pozdravil svoje hoške prijatelje.

Spremembe torej niso zmeraj samo slabe, a nanje moramo pogledati s pravega zornega kota.

Tita Rotar, 7. a: Prepletanje

Mark Ladinek, 7. a

ZAME JE BILO TO LETO SPREMEMB

Letos sem med poletnimi počitnicami na morju začel telovaditi. To je bilo moje prvo leto na morju brez mojega brata. To je bil tudi eden izmed razlogov, zakaj sem začel več telovaditi. Tako sem postavil nov rekord v plavanju, saj sem preplaval tri četrtine poti do bližnjega otoka. Z očetom sva šla tudi veslat do otoka, kjer sva našla nekaj lepih školjk, ki sva jih nesla mami.

S starši smo nabirali zelišča in tekali po otoku. Nekega dne sva z očetom šla po kamniti cesti, ko se je že začelo temniti, zato sva izbrala drugo pot, ki je bila na srečo bližnjica do obale, kjer smo imeli apartma. V času, ko smo bili na morju, je bila nekaj dni visoka plima. Ko je bilo zelo vetrovno in tudi veliko valov, sva se z mamo igrala "ujemi val".

Na morju pa nisem samo telovadil in plaval, ampak sem se tudi učil o zeliščih in otoških rastlinah. Domov smo vzeli nekaj zelišč, kot so šetraj, žajbelj in šentjanževka.

Ko smo zaradi koronavirusa prišli domov, nisem mogel več tekati. Začel pa sem se dvigati na drog in skakati na trampolinu, kateremu vzmeti počasi popuščajo in se uničujejo. Dve vzmeti sta se zlomili tako, da mi je nekega dne ena priletela v ramo, drugi dan pa mi je druga priletela v gleženj.

Ker je šel moj brat letos študirat v Nemčijo, je bila tudi to zame velika sprememba, na katero sem se pripravljaj dlje časa. Kljub temu pa sem bil ob njegovem odhodu zelo žalosten. Zdaj upam, da bo lahko prišel domov vsaj za božične počitnice.

Letošnje leto je zame leto velikih sprememb tudi zaradi učenja na daljavo. Upam, da bo virus čim prej izginil, da bodo iznašli uspešno cepivo ali zdravilo in se bomo tako lahko čim prej vrnili v šolo.

Sara Granda, 3. a: Sanje

Jani Regvat, 7. a

NAŠ SVET JE ČUDOVIT – ZAKAJ BI GA SPREMINJALI?

Naš svet je bil čudovit do marca leta 2020, ko se je vse spremenilo. Verjetno nas je premalo ob novem letu izreklo: »Srečno novo leto.«

Začelo se je na Kitajskem že decembra leta 2019. Izbruhnil je novi virus, ki ga vsi poznamo. Imenuje se koronavirus, covid-19. Sveta ne bi bilo treba spreminjati, saj je bil prav zabaven. Prosto smo se lahko sprehajali. Trgovine smo obiskovali brez mask in razkužil. Lahko smo se družili in zabavali. Ko so novinarji začeli poročati, da je v Sloveniji okužen prvi državljan, je v velikem delu države zavladala panika. Vse se je začelo zapirati in ta sprememba mi ni bila všeč, saj ni bilo ničesar. Ves trud, ki smo ga vložili, je bil zaman, ker ničesar nismo dosegli. Bil je kaos. Nismo smeli prehajati med občinami, in to me je zelo prizadelo, saj nisem mogel obiskati svojih sorodnikov. Te spremembe, ki jih doživljamo, so katastrofalne. Meni se zdi, da se bomo morali naučiti živeti z virusom.

Svet se spreminja. Šolamo se na daljavo, znamo manj in skrbi me, kakšna bo naša prihodnost.

Špela Arsenovič, 7. a

JE LETO 2020 LETO SPREMEMB?

Zame je bilo v letu 2020 zares veliko sprememb. Najprej je bilo vse popolno. Nato je bila 12. 3. 2020 razglašena epidemija. Od 16. 3. 2020 smo imeli pouk in službe od doma. Zaradi epidemije se nismo smeli veliko družiti, čeprav vsi čutimo potrebo po druženju. Epidemija je bistveno spremenila naša življenje. Celo maske so postale samoumevne. Dobra stran tega pa je, da se vedno v nečem slabem zgodi nekaj lepega.

Tudi jaz sem preživela več časa z družino. Pri atiju sem dobila najmlajšega bratca. Res se bom spominjala tega leta in verjamem, da se ga boste tudi vi. Nekako razumem vse tiste, ki so veseli, da smo spet več doma. Verjetno so spet več z družino in so se med epidemijo marsičesa naučili. Tudi jaz sem se. Dobro usklajujem delo za šolo od doma s teniški in kondicijski treningi, ki jih sedaj še bolj cenim.

Hanna Vida Samardžija Matul, 7. a

ZAKAJ SE BOJIMO SPREMEMB?

(list iz dnevnika)

Že dolgo nisem pisala v svoj dnevnik, a sem se zdaj spet odločila, da nekaj zapišem.

Vprašanje, ki si ga že zelo dolgo postavljam, je: Zakaj se bojimo sprememb? Zdi se mi, da se vsaka oseba vsaj malo boji sprememb, tudi tisti ljudje, ki dajejo vtis, da so zelo organizirani in se ničesar ne bojijo. Zakaj? Vsi smo že imeli izkušnjo, ko se je kaj spremenilo na slabše, nekaj nam ni bilo všeč, nekaj nas je oviralo, zato zdaj ob spremembah pomislimo na nekaj slabega, četudi bi ta sprememba lahko bila najboljša stvar, ki se nam je kadarkoli zgodila. Vajeni smo življenja, ki ga živimo vsak dan. Všeč nam je, zato nočemo, da se kaj spremeni. Nihče ne pomisli, kako bi nam lahko ta sprememba koristila, kako bi nam lahko pravzaprav polepšala življenje.

Spremembe se zgodijo hitro, naenkrat nam popolnoma spremenijo življenje in zelo težko se vrnemo nazaj v stare tirnice. Čas je nemogoče zavrteti nazaj. Zdi se mi, da nam vsaka sprememba zastavi nov izziv in odpre novo poglavje ali nam pokaže novo plat življenja. Če hočemo v življenju uspeti, biti veseli in doživeti kaj novega, moramo biti pripravljeni na spremembe. Življenje je kratko in zdi se mi, da moramo čim več doživeti. Če to pomeni sprejeti spremembe, potem naj bo tako. Spremembe so strašljive, a navsezadnje bi bilo strašansko dolgočasno brez njih.

PUBERTETA, ČAS SPREMEMB

Puberteta je čas sprememb,
zato zagotovo je vredna omemb.
V njej spremenil se boš v človeka,
ki ne poškoduje ga že majhna opeka.

Preživimo jo vsi,
zato lahko si brez skrbi,
ko doživljal jo boš ti.
Med puberteto vse se bo zdelo huje,
brez velike nuje.
In če jokal boš zelo,
ni to nič slabo,
saj v približno desetletju minilo bo.
Tvoje navade se bodo spremenile,
nove lastnosti pridobile.
Mozolje boš dobil,
čeprav zelo se boš trudil,
zelo težko jih boš skrtil.
Dlake začele bodo rasti
in njihovo preganjanje bo tvoja strast,
a ne boš se jih znebil,
le še več jih boš dobil.

Tvoj pogled na svet se bo spremenil,
nove plati bo pridobil.
Pa ne misli, da se bo vse takoj zgodilo,
počasi se bo spremenilo
in se z leti omililo.

Brez skrbi, ni vse tako hudo,
dobrih plati tudi nekaj bo.
Važno je le, da boš poln zdravja in veselja,
to je vsem najpomembnejša želja.

Eva Mlinar, 7. a

ČAS ZA SPREMEMBE

Vsak se spreminja in se spremeni.

Starši, učitelji in starejši se zavedajo, da nosimo posledice sprememb vsi.

Če hočmo lepše živeti, moramo nekaj spremeniti.

Za začetek skrbimo drug za drugega in se podpirajmo.

Poizkusimo biti hvaležni naravi za vse in ji vračajmo, kar nam daje.

Obnašajmo se, kakor se spodobi.

Če bomo spoštljivi do vsega, lahko spremenimo svet!

Tita Rotar, 7. a: Spremembe so v zvezdah

SPREMEMBE

Spremembe so del življenja. Včasih niso prijetne, a jih je treba sprejeti. Letos smo vsi doživeli velike spremembe. Vzrok zanje je virus, ki je prišel k nam s Kitajske. Zaradi njega moramo imeti danes maske in uporabljati razkužila, kamor koli gremo. Ne moremo iz mesta, v kino, v šolo, na treninge in niti ven s prijatelji.

Tudi pri nas doma se je veliko spremenilo. Vsi smo slabe volje zaradi omejenega gibanja. Druženje z ostalimi člani družine je prepovedano. Vse bolj smo zasvojeni z igrkami in prosti čas preživljamo za računalniki. Takšna sprememba pa lahko vpliva na nas, na vid, sluh, videz ... Name delo na domu ne vpliva najbolje. Kot učenec bi potreboval razlago učiteljev v šoli in druženje s sošolci. Kot otrok potrebujem treninge, družbo, šport in stik z ostalimi družinskimi člani.

Seveda, to niso naravne spremembe. Zgodijo se zaradi napak ljudi. Naravne spremembe, kot je odraščanje, pa so nekaj, kar človek mora doživeti. Te spremembe omogočajo pripravo na drugi del življenja in so slovo od otroštva. Brez gosenic ni metuljev.

Sara Gerbec, 7. b

ČAS JE ZA SPREMEMBE!

Planet Zemlja po zaslugi ljudi postaja vse bolj onesnažen, zato je čas za spremembe. »Le sprememba je večna,« praviznani rek, zato lahko skupaj pomagamo na več načinov in s tem pripomoremo dobrobiti okolja ter si zagotovimo zdravo življenje. Če želimo spremeniti okolje, se moramo spremeniti tudi sami. Pomembno je, da varčujemo z vodo in električno energijo. Čeprav je vode na Zemlji dovolj, je le manjši odstotek piten. Onesnaževanje voda je velik problem. Predelava onesnažene vode v pitno je zahtevna ter draga. Varčujemo lahko tako, da med umivanjem rok, zob, tuširanjem, pomivanjem posode in kuhanjem zapiramo vodo. Poskusimo lahko tudi skrajšati čas tuširanja, zelenjavo peremo v posodah, nato pa vodo uporabimo za zalivanje rastlin, perilo operemo šele, ko ga je dovolj za poln boben.

Z električno energijo lahko varčujemo tako, da ugašamo električne naprave, ko jih ne uporabljamo, ugašamo luči in jih ne prižigamo, ko to ni potrebno, pomivalne in pralne stroje nastavimo na okolju prijazne programe, navadne žarnice zamenjamo z okolju prijaznimi žarnicami.

Na okolje slabo vplivajo tudi odpadki in plastika. Zelo pripomoremo k ohranjanju zdravega okolja, če smo obzirni in mečemo odpadke v ustrezne posode za ločevanje odpadkov.

Plastične vrečke zamenjajmo s papirnatimi ali vrečkami iz blaga.

Odvečne plastike je na Zemlji ogromno. Porabo plastike za enkratno uporabo lahko zmanjšamo tako, da ne kupujemo pijač v plastenkah in te zamenjamo s steklenicami. Izberimo zobne ščetke, narejene iz bambusa, ne uporabljajmo plastičnih vilic, krožnikov, lončkov ... Te lahko nadomestimo z lesenimi. Da zmanjšamo onesnaževanje, lahko uporabimo tiste stvari, ki so še uporabne.

Kupujmo dolgoročno, saj s tem prihranimo in smo prijazni do okolja, raje kupujmo kakovostne izdelke, ki nam bodo služili zelo dolgo, kot pa nekvalitetne izdelke, ki bi jih čez dve leti zamenjali ali odvrgli.

Na Zemlji pa je na žalost tudi veliko škodljivih plinov za nas in prav tako za okolje. To težavo lahko spremenimo tako, da vožnjo z avtomobilom nadomestimo s hojo ali javnim prevozom.

Verjamem, da se lahko spremenimo in skupaj pomagamo okolju, saj je sedaj zadnji čas, da se kaj spremeni na bolje!

Gašper Rutar Markuš, 7. b

SPREMEMBE? ZAKAJ PA NE?

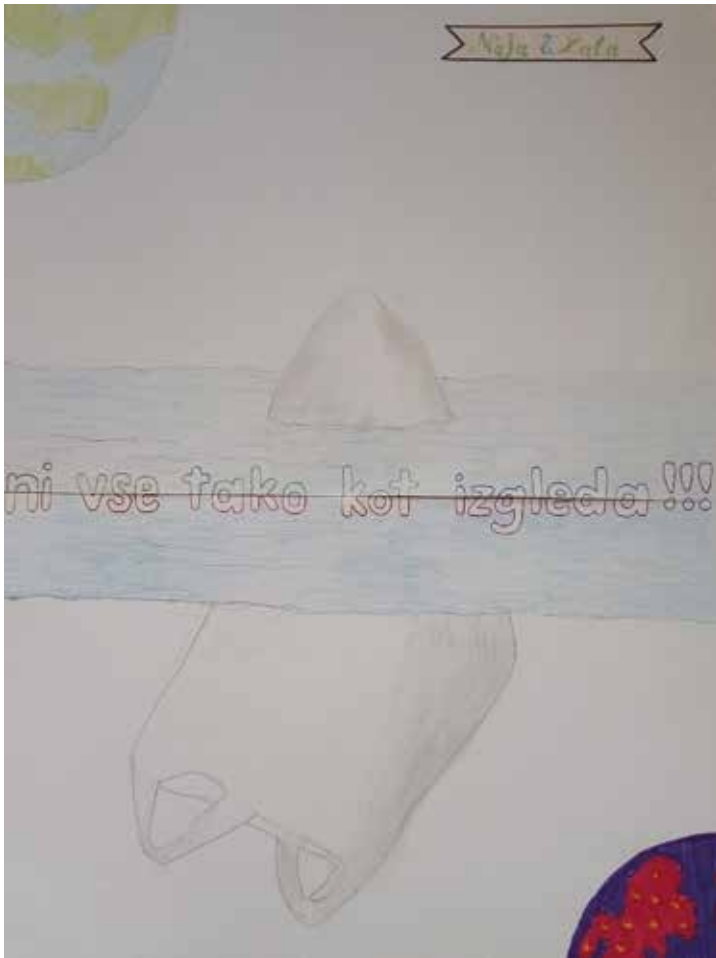
Saj res, zakaj kdaj česa ne bi spremenili? Spremembe so dobrodošle pri vsakem človeku. Pomislimo, kakšno bi bilo življenje, če ne bi bilo sprememb. Kako bi bilo, če bi vsak dan jedli enako hrano, če bi imeli vsi ljudje enak značaj, če bi po cestah vsi vozili enake avtomobile ...

Spremembe so nujne za napredek človeštva. Spreminjamo se od rojstva. V mladosti veliko bolj kot v odrasli dobi. Le kako bi bilo videti, če bi bili stari dvajset let in ne bi znali niti brati niti pisati? Ne bi izdelali niti osnovne šole, zato kasneje ne bi bili sposobni samostojno živeti.

Ko pride do konfliktov, mora vsak malo spremeniti svoje mnenje, da lahko na koncu dosežemo skupno odločitev. Če nihče ne bi vsaj malo popustil oziroma spremenil svojega mišljenja, nikoli ne bi prišli do rešitve spora. Če se do koga kdaj grdo obnašamo, se mu moramo opravičiti in do naslednjič spremeniti svoje vedenje. Tovrstne spremembe so še posebej pomembne.

Če bi vsak dan jedli enako hrano, bi se je že naveličali. Če bi imeli vsi ljudje enak značaj, bi bili medsebojni pogovori dolgočasni in predvidljivi. Če bi bili vsi avtomobili na cesti enaki, bi bila še vožnja dolgočasna.

Iz vsega tega sledi, da s spremembami ni nič narobe. Četudi se nekaterih sprememb bojimo, je dobro, da zberemo pogum in premagamo strah pred njimi, saj so potrebne za kvalitetnejše življenje.

Zala Červek, Naja Matejek, 7. b: Dobro pogledj

Gašper Srebotnik, 7. b

PRVI PRIMER

2. 3. 2020

Po dolgi vožnji sem končno prispel do svojega majhnega stanovanja in se utrujen od celodnevne vožnje komaj na pol buden preoblekel, se vrgel na posteljo in v trenutku zaspal. Okoli polnoči pa so se pojavili prvi znaki okužbe. Zbudil sem se in hlatal za zrakom, odhital sem do kopalnice in si izmeril telesno temperaturo. Termometer je pokazal 38,5. Še vedno utrujen sem nenadno slabo počutje označil za navaden prehlad.

3. 3. 2020

Moje počutje se je v zadnjih dveh dneh vsako uro slabšalo. Naposled sem se najavil pri osebnem zdravniku. Opravil je veliko testov, ampak nobeden ni pokazal, kakšna je moja diagnoza. Naposled mi je odvzel še bris. Takrat se je vse razjasnilo. Bil sem prvi pacient z novim koronavirusom v Sloveniji. Zajela me je panika. Odpeljali so me v izolacijsko sobo. Moje stanje se je tako poslabšalo, da sem lahko le ležal na postelji in gledal v strop. Razmišljal sem, s kom sem imel stike in zdravnikom pomagal pri raziskavi.

4. 3. 2020

Danes so se mi moči do neke mere povrnile, glavobol je ponehal, lahko sem celo gledal televizijo. O meni so poročali mediji. Zdravniki so podali uradno izjavo in potrdili prvi primer okužbe s koronavirusom v Sloveniji. Ugotovil sem, da se bo vse spremenilo. Slovenija sedaj ve za prvega Slovenca, ki je zbolel za koronavirusom. Mrzlično sem preiskoval članke na spletu in upal, da mojega imena niso omenjali. Sreča je bila na moji strani. Članki so me omenjali zgolj kot šestdesetletnika, ki je prvi zbolel.

Zoe Frea Jošt, 7. a: Skupaj!

Izabela Vesel, 7. b

NEKOČ JE BIL TEDEN BREZ TELEFONA ...

Za deseti rojstni dan sem dobila svoj prvi telefon, pametni telefon. Na začetku ga nisem veliko uporabljala, nato pa se je čas, namenjen telefonu, začel podaljševati. In to kljub temu da na telefonu nimam niti igrice, ki bi jih igrala, niti socialnih omrežij. Meni se je sicer zdelo, da telefonu ne namenim veliko časa, a sta me starša velikokrat opozorila, da sem že spet na telefonu in da naj grem počet kaj bolj koristnega. Začela sem spremljati čas, ki ga preživim na telefonu, in ugotovila sem, da imata starša prav. Odločila sem se, da naredim preizkus. Zadala sem si, da en teden ne bom uporabljala mobilnega telefona in drugih elektronskih naprav. Izjema je bil računalnik, ki ga uporabljam izključno za šolsko delo in pouk na daljavo.

Še preden se je preizkus začel, me je postalo strah neuspeha. Mislila sem, da mi ne bo uspelo biti brez telefona niti en dan in da bom takoj odnehala. Že prvo jutro nisem želela delati tega preizkusa, bilo mi je žal, da sem se česa takega sploh spomnila. Tistega dne najraje ne bi vstala iz postelje, a sem morala, ker sem imela pouk. Kmalu sem ugotovila, da sploh ni slabo biti brez telefona. V bistvu je bilo super, ker sem imela več časa. Že prvi dan sem uspela narediti več stvari za šolo, kot bi jih drugače. Ves teden sem spremljala in opazovala spremembe pri sebi. Opazila sem, da sem iz dneva v dan manj pogrešala svoj telefon. Kadar sem si ga zaželela vzeti, sem šla počet kaj drugega. Telovadila

sem, kolesarila na sobnem kolesu, se učila, brala knjige, se igrala z mlajšim bratcem, se pridružila opravilom v kuhinji in še bi lahko naštevala. Svoj čas sem veliko bolje izkoristila. Ugotovila sem, da sem telefon predvsem pogrešala, ker nisem mogla poklicati ali pisati prijateljicam.

Tudi starše sem na koncu tedna vprašala, če sta pri meni opazila kakšne spremembe. Oba sta mi povedala, da sem bila drugačna in to v dobrem smislu. Opazila sta, da sem bila prijaznejša, manj vzkipljiva, bolj umirjena, predvsem pa bolj vesela. Nad odgovorom sem bila presenečena, saj se očitno nisem niti zavedala, da ima telefon takšen vpliv name.

Odkrito moram priznati, da mi je bilo na koncu tedna kar malo žal, da se je moj preizkus končal. Odločila sem se, da bom v prihodnje manj uporabljala telefon in več časa preživela s svojo družino.

Špela Mesarič, 7. b

NISEM VEDELA, DA ME BO SPREMEMBA RAZVESELILA

Letos se je vsem zgodila velika sprememba. Nekaterim se zdi neresnična, drugi jo poimenujejo kot veliko krizo. Nisem vedela, da me bodo spremembe, povezane z novo situacijo, tako zelo razveselile. Že dolgo sva se z mamo pogovarjali o novem mucku in ta sprememba nam je omogočila, da pod streho vzamemo novega družinskega člana. Na spletu je mama opazila, da je nekdo v času karantene odvrigel majhnega, lepega, puhastega, oranžnega mucka. Takoj je poklicala na priloženo številko in šli smo ponj. Ta sprememba me je zelo razveselila!

Emma Podlesnik Marčič, 8. b: V kotu

Enjo Fras, 8. a

SPREMEMBE

2020 naj bi bilo leto sprememb. S tem se strinjam, saj to vsaj zame drži.

Če med spremembe štejemo polovični delovni čas pri kopanju jarkov, kolesarjenje na mestu in hkrati povsod, šolanje z računalnikom in domišljijo ter objavljanje mojih izdelkov v lanskih Bukvicah.

Upam, da jih bo v prihodnje čim manj (sprememb, ne Bukvic), saj je tako obupno težko pisati in se osredotočati. Da o učenju sploh ne govorim. Sem pa vsaj odkril precej dejavnosti za preganjanje dolgčasa v primerih, ko človeku zmanjka zanimivih knjig.

Na primer hoja naokoli po mraku, seveda pred policijsko uro; učenje vrednosti števila π na pamet (3,1415926535897932 384626433832...); iskanje čim večjega števila, ki še ima ime; štetje listov na drevesu, česar se raje ne lotevajte; in še veliko podobnih stvari.

A se mi čas vseeno obupno vleče, pri čemer ne pomaga niti branje Joa Nesbøja od zadaj naprej. Zato upam, da se bo ta karantena končala čim prej, po možnosti še pred novim letom.

Jan Jurgec, 8. a

ZAKAJ SE LJUDJE BOJIMO SPREMEMB?

Spremembe so nekaj novega, na kar se skozi čas navajamo, npr. selitev, menjava šole, rojstvo novega družinskega člana, menjava službe ... Na nekatere spremembe se v življenju ne navadimo in se zato odločimo, da vrnemo stvari nazaj tako, kot so bile. Res pa je, da so določene spremembe trajne, na primer rojstvo novega družinskega člana, na kar smo se nekako primorani navaditi. Po drugi strani pa se mi zdi pomembno, da lahko stvari v našem življenju spreminjamo. Če bi vedno bilo vse enako, bi nam bilo v življenju dolgčas.

Tiste spremembe, za katere se sami odločimo, lažje sprejmemo kot tiste, ki nam jih vsilijo drugi. Ko se odločimo, da bomo menjali službo, bomo naredili vse, da bomo pri tem uspešni. Ko pa nam spremembo vsilijo drugi oziroma se zanjo ne odločimo sami, jo težje sprejmemo, saj nam vzbudi negativne občutke in misli ter negotovost. Zato se veliko ljudi boji sprememb, saj ne vedo, kaj jih čaka.

Zame je bila velika sprememba to, da sem menjal šolo. Najprej me je bilo strah in sem bil vznemirjen, ker nisem vedel, kako stvari v novem okolju potekajo. Vse je bilo novo: učitelji, prostori, sošolci, način dela. Najbolj me je skrbelo, da me sošolci ne bi sprejeli, kljub temu da sem imel v razredu dva soigralca z nogometa. Najprej sem se slabo počutil, ker sem pogrešal bivše sošolce. Sčasoma sem se spoprijateljil z novimi sošolci in danes

mi ni žal, da sem takrat menjal šolo. Ta sprememba je pozitivno vplivala name.

V času karantene nas je doletelo veliko sprememb, a zame največji spremembi sta bili šolanje na daljavo in odpoved nogometnih treningov, kar je v meni vzbudilo občutek negotovosti glede prihodnosti. Nekateri ljudje teh sprememb niso sprejeli in se ne držijo pravil, ki so bila zadana. Zakaj? Ker te spremembe preveč posegajo v njihova življenja in se jih mogoče zato bojijo.

V tem času smo se veliko naučili, predvsem prilagajanja. Spremembe, ki jih je prinesel trenutni čas, so močno vplivale na naša življenja in verjamem, da bodo tudi takrat, ko bo tega obdobja konec, nekatere ostale v našem vsakdanu.

Pia Bitenc, 6. a: Odprtih misli

Lara Dujić, 8. a: Bolečina

Sumeja Breščić, 8. a

SPREMEMBE MI ŠKODIJO!

Spremembe dobrega mi niso prinesle, žal s sabo veliko bodo
odnesle.

Moje počutje slabo je, saj v hiši preveč zaprto je.

Počasi zapiram se, vem, da to slabo je.

Narava in izleti pomembni so mi,

saj s spremembami okolja dobro se zgodi.

Dnevi hitro minevajo, mi pa se tega ne zavedamo.

Praznike sami pričakali bomo, prijatelji sami bodo!

Na koncu vsak zamorjen bo, kar prav nič zabavno ne bo.

Dora Šalda, 8. a: Na razpotju

Nuša Ivanišin, 8. a

ALI ŠE LAHKO KAJ SPREMENIM?

Večina ljudi je v velikih skrbeh,
kaj bo s svetom v teh težkih dneh.
Bo šlo vse na bolje,
bo šlo vse navzdol le?

Spremembe še večje se nam bližajo,
a zdaj je čas,
da naredimo,
kar najbolje bo za nas.

Če nekaj zelo želiš si,
lahko se uresniči,
potrudi se zelo
in naj ti virus tvoje želje ne uniči.

Od nas je odvisno, kakšen bo svet,
ga bomo spremenili na bolje ali na slabše,
bo v toplino ljudi spet objet?

Vsak lahko nekaj doda,
da svet boljši bo ta.
Lahko je dejanje ali dobra misel,
le da ta svet spet imel bo svoj smisel.

Enja Leber, 8. a

PREBUDILA SEM SE V NOV SVET

5
Ko se pre-bu-di-la sem vči - sto no - vem sve - tu,
Ro - že so - cve - te - le, pti - čki žvr - go - le - li. Lju-
vse dru - ga - žno je bi - lo, bolj - še kot se - daj.
dje spre - je - li so la - hko tak - šne - ga, kot si.

Marsel Komes Jelušič, 2. b: Slikar

Klara Marta, 8. a

2020, LETO SPREMEMB

Dragi dnevnik,

že dolgo te nisem odprla in si vzela časa zase. Res je posebno leto, tako zame kot tudi za vse ljudi po svetu. Doletel nas je virus, ki je povsem spremenil naša življenja. Sprva se mi ni zdelo nič posebnega, vendar ...

Saj veš, kako je, stvari se kar hitro spreminjajo. Ko se je razširil do Slovenije, so šole zaprli in omejili druženje. Najbrž se niso zavedali, koliko nam pomeni, da vidimo svoje prijatelje, s katerimi smo odraščali. Bilo je čudno zapustiti šolske klopi, sošolce, učitelje ... Naenkrat smo bili prepuščeni sami sebi. Ko smo se po treh mesecih spet vrnili v šole, je bilo vse bolj sproščeno, saj smo kar nekaj ocen pridobili že med delom od doma. Zadnji mesec sedmega razreda je bil poseben, ampak na svoj način. Bila sem vesela, da spet vidim svoje sošolce, vendar je en delček mene vedel, da še zdaleč ni konec presenečenj. Počitnice sem preživela kot običajno. Odšli smo na morje, bila sem na taboru, kot da se ni nič zgodilo. Virus je bil za dva meseca popolnoma pozabljen. Prišel je september in spet se je začela šola. Bilo je dokaj normalno, dokler ni prišel mesec oktober. Bilo je prelepo, da bi bilo res.

Natanko se spomnim dneva in ure, ko so nam povedali, da začnemo naslednji teden delati od doma. Mislila sem, da bo to morda trajalo teden ali dva ... Minil je prvi, za njim še drugi

teden in bile so počitnice. Minevali so zadnji dnevi jesenskega oddiha in počasi sem se že pripravljala za nadaljevanje pouka na daljavo, ko je prišla novica, da se počitnice podaljšujejo. Sicer se nisem pritoževala, ampak vedela sem, da to ne more pomeniti nič dobrega. In prav sem imela. Še vedno delamo na daljavo in učitelji nam govorijo, da bomo še nekaj časa. Želela bi, da bi bilo do božiča že vse normalno, tako kot je bilo vsa leta do sedaj. Pogrešam bližino ljudi, ki jih imam rada, da se lahko obrnem nanje, jih objamem in vidim kadar koli. Sprašujem se, kako je lahko en virus vse obrnil na glavo, kar je bilo dobrega. Pravijo, da se vse zgodi z razlogom, zato ne dvomim, da se je tudi to. Hvala, da si vedno tukaj, ko te potrebujem, da se lahko izpovem in vem, da bo vse ostalo med nama. Hvala, dnevnik!

Jan Jurgec, 8. a: Ali opazimo, kako se svet spreminja?

Tinkara Lucija Simonič, 8. a

LETO 2020 JE LETO SPREMEMB!

Po dežju posije mavrica, pravijo. Če je vsa ta leta nate deževalo, je zdaj čas, da se nad tabo razpne mavrica. Leto 2020 je leto sprememb, zato pomisli na vse dobre spremembe, ki si jih to leto doživel. Nekateri boste rekli, da ni bilo dobrih, samo slabe. Slabih sprememb ni. Obstajajo le dobre, saj jih sprejmeš, da bi nekaj spremenil na bolje. Pomisli! Šolanja na daljavo niso uvedli zato, ker je tako lažje. Uvedli so ga zaradi zdravja tvojih prijateljev, družine, učiteljev, sošolcev ... To je dobra sprememba. Tudi učiš se ne zaradi svojih staršev. Oni te k temu samo spodbujajo. Učiš se, da bi spremenil, izpopolnil svoje znanje in končal šolo. Tudi to je sprememba. In to dobra. Seveda je to odvisno tudi od osebe in pogojev, ki jih ima. Življenje je ogromna sprememba, ki poteka vsak dan. Zagotovo si včasih sam pri sebi rečeš, da moraš nekaj spremeniti. Zdaj k tej misli dodaj še prepričanje, da si spremembe tudi sposoben.

Zoja Purgaj, 8. a

SPREMEMBE, BREZ SRAMU!

Zakaj vstran bežimo?
Zakaj se sprememb bojimo?
Zakaj jih preprosto sprejeti
ne želimo?

Raje dajmo drug drugemu
roko v dlan,
potrudimo se,
skupaj se spremenimo in sto-
pimo na boljšo stran.

Skupaj poskrbimo, da naš
svet ostane zdrav,
saj samo mi, ljudje tega sveta,
lahko naredimo, kar je prav.
Zato zberimo skupne moči,
vsak naj nekaj dobrega nare-
di,
saj sprememb se bati ni.

Nekatere znajo biti zalogaj,
a na koncu dneva smo vsi tu,
naredimo dobre spremembe,
BREZ SRAMU!

Lana Železnik, 8. b: En planet, več svetov

Julija Jona Belak, 8. a

SPREMEMBE

Spremembe so lahko dobre ali slabe. Sprememb ne maram preveč, nekatere pa so mi zelo všeč. Všeč mi je, ko se letni čas prevesi iz jeseni v zimo in lahko gremo smučat; ko smo dobili domačo žival; ko sem dobila svojo sobo; ko imam rojstni dan, dobim darila in sem starejša za eno leto ...

Koronavirus je zagotovo ena od slabih sprememb. Šola na daljavo in karantena tudi. A v vsaki slabi stvari vedno poskusim poiskati nekaj dobrega.

Zdaj več časa preživim z družino in imam več časa zase. Moj brat je imel 17. novembra rojstni dan. Z mamo sva spekli pecivo po njegovi želji in vsi skupaj smo si ogledali film po njegovi izbiri. Ker je druženje prepovedano, so ga prijatelji poklicali po telefonu in mu voščili. Sestrični sta mu poslali videoposnetek, na katerem mu pojeta. Njegov deveti rojstni dan je bil zagotovo drugačen od ostalih, a smo se vseeno imeli lepo.

V karanteni pogrešam treninge v dvorani. Zdaj imamo treninge preko Zooma. To mi ni všeč, saj nam trenerka kaže zrcalo. Zadnjič sem se vso koreografijo naučila v napačno smer in sem se jo morala naučiti znova.

Če bo vse po starem, bom med zimo smučala in praznovala božič z babico in dedkom. Upam, da bo karantene kmalu konec.

Katarina Kocbek, 8. a

LETO 2020

V letu 2020 se je veliko spremenilo. Lani smo bili ob tem času v šoli. Pripravljali smo se na kup ocenjevanj, ki jih zmeraj prinese november. Med poukom je hotel vsak kaj dodati in izraziti svoje mnenje. Skrbelo nas je, da pravočasno preberemo knjigo za domače branje in dovolj hitro napišemo domače naloge.

Letos so šolske klopi prazne, knjige smo že zdavnaj prebrali, elektronska pošta pa je polna naloge. Tedni hitro bežijo in včasih pozabimo, koliko dni je že minilo. S sošolci smo povezani le preko hladnih zaslonov naših računalnikov, na video klicih je ob obravnavi snovi le redko slišati kakšen komentar.

Svet okoli nas se je spremenil, kot smo se tudi mi. Vsakogar zanima, kdaj bodo stvari po starem, vendar tega odgovora, kot je videti, nima nihče. Ugibamo lahko, da to leto ne bo najsvetleje vpisano v zgodovino. Pogrešamo prijatelje in mogoče celo staro rutino. Kljub vsemu temu pa skupaj močno stojimo.

SPOMNI SE NA LJUDI

Čas sprememb k nam prikradel se je,
iznenada, sprememb ne boji se.
V svoj vrtinec potegnil je vse,
na milost ne ozira se.

V vrtincu si zatiskamo oči,
preveč plašni, da v realnost bi pogledali,
vse okoli nas prehitro se vrtil,
za pomoč drugim nimamo moči.

Če v času sprememb stopimo skupaj vsi,
s pomočjo drugega bomo srečni mi.
Dragi bralec, spomni se na ljudi,
ki tudi zate z vrtincem se soočili bi.

Ivana Kajzer, 8. a: Drevo

Izidor Zadavec Obu, 8. b

NIKOLI SE NE BOM SPREMENIL

V svojem doslej kratkem življenju sem, kot večina ostalih otrok, slišal besede, ki zvenijo približno tako: "Ne bodi otročji, saj si že velik! Reši svoj(e) problem(e)!" Toda jaz se ne želim spremeniti. Mnogi najstniki so sicer že popustili zahtevam po spremembah, jaz pa še zmeraj vztrajam. Mislim, da moja trma ne bo nikoli izginila. Da, vse življenje bom očitno Trmoglavu mucek, kot tisti v knjigi, ki mi jo je podaril dedek.

Trma je morda posledica tega, česar večina otrok nima, jaz pa imam.

A s p e r g e r j e v s i n d r o m .

Tisti, ki ga imamo, lahko o eni temi govorimo ure in ure, imamo malo prijateljev, a so pravi. Smo zelo poštene in zmeraj vsem povemo, kar čutimo in vemo, tudi učiteljem.

Kljub temu da je A s p e r g e r del avtističnega spektra, ni življenjsko ustavljajoč. Zaupaj mi, prebral sem knjigo *The reason I jump in* zdaj vem, kaj je življenjsko ustavljajoče. Seveda večina ljudi tega o meni ne ve in zato včasih osmešim sebe ali koga drugega, saj se obnašam tako, kot se obnašajo A s p e r g e r j i. Ne igram nogometa in me sploh ne zanima, sem bolj umirjen, veliko berem, razmišljam in imam drugačen pogled na glasbo. Od vseh športov imam najraje plavanje, saj je pod vodo mirno in tiho. Tam se lahko celo borim za prvo mesto in 'šprintam', pri drugih športih pa tega ne zmorem.

Imam drugačen pogled na svet, za katerega mislim, da je dober, in tega nočem spremeniti.

Obstaja pa nekaj, kar mi je uspelo spremeniti. Zmeraj, ko sva z mami koga srečala, sem glasno vprašal: "KdO StE vi?" Mami mi je že več kot stokrat povedala, da je to zelo moteče, a sem zmeraj pozabil. Zadnji mesec pa jo na koncu samo na skrivaj vprašam, s kom je govorila.

Nimam pojma, zakaj ljudje mislijo, da se moram spremeniti. Zase mislim, da sem relativno normalen. Vsi ljudje smo drugačni, saj imamo že od nastanka drugačen DNK. Sprememim se morda lahko v navadah, moj značaj pa bo vedno enak. Kljub temu da se včasih zdi, da imam težave z jezo, so po navadi pred tem sekunde joka. Videti je, da imam občasno možganske ustavitve (Brain.exe has stopped working) in ob takih priložnostih ne vem, kaj naj naredim. Ne bom se spremenil, saj se zavedam, da A s p e r g e r j a ne more iz moje glave odstraniti niti lobotomija, ki je na srečo že zdavnaj prepovedana.

Še ena stvar, ki je ne želim spremeniti, je, da bi svojo mami nehal klicati mami, ampak bi jo moral mama. Sicer pa se spremembe okoli nas dogajajo ves čas. Morda tega ne čutimo in/ali se tega ne zavedamo, a vsaka nova misel je sprememba, vsak objem je sprememba, vsak moj udarec na tipkovnico je sprememba. V naslovu spisa govorim o drastičnih spremembah glede prijateljstva in ljubezni.

Ljubezen do tehnologije. To je moja čudna ljubezen.

Pred nekaj dnevi, v času pisanja, sem si kupil iPod. Verjetno ste

mislili, da so ti izumrli pred leti, a se zdaj prodaja nov model, ki pa ga nisem kupil. Moj je starejši in takega več ne moreš kupiti. To je iPod na-no, model sedme generacije, ki sem si ga želel že pred leti in od takrat se to ni spremenilo. Prvič sem ga zagledal leta 2013. To je bila ljubezen na prvi pogled. Majhen zaslon, gumb "za domov", barve, sistem, ki je podoben takratnim različicam iOS-a za iPhone. Le vsi znaki na ekranu so bili okrogli, drugačni od iOS-a, na katerega lahko naložiš filme ... Ta ljubezen se takrat ni uresničila, saj še nisem nikoli slišal za šestletnika z iPodom. Leta 2019 sem bil zelo blizu tega, da bi ga dobil, a ga nisem. Zdaj, sedem let po prvem druženju, je ta iPod še vedno moja ljubezen. Nič se ni spremenilo, le da ga zdaj končno imam. ZaKaJ bI sE tOrEj sPreMeNiL JaZ, če pa so spremembe ves čas okoli nas?

Maruša Korošec, 9. a: Na majhnem koščku ledu

Gaja Possega, 8. b

RAZMIŠLJANJA

(po klepetu z mojo babico)

Nam ljudske pesmi, ki nekoč naši dedki, babice in nekaterih starši so jih peli, še kdaj dano bo navdušujoče peti ali le še komentirati in vanje sprašujoče zreti?

Lepo je v naši domovini biti mlad.

Če prihodnost bila bolj bi predvidljiva in vsakodnevnim trenjem ne bili bi priča, pomislekom, kam nas vse to bo pripeljalo, obljubam praznim manj od nič.

V deželi, kjer so si ljudje kot brat in brat.

Ko osebnost le ne bi ostajala v senci, skrbno skrita pod navideznim obličjem, medtem ko prenekateri človek peha zgolj za lastnim se uspehom ter prestižem.

In toplo sonce, ki nas greje,

Če človeštvo z dejanji ne bi prizadevalo si vztrajno prav nasprotno od besed vpijočih, o klimatskih spremembah, naravnih ujmah ter posledicah zastrašujočih.

in morje, ki poživlja kri.

Ako bolezni, pandemije ne bi nas omejevale ter načrtov spremenile, prikrajšale nas za veselje in radosti, zaslužene počitnice na glavo obrnile.

*

Je nekoč zares bilo vse tako slabo, da bilo je treba k spremembam neučakano drveti, a danes nekaterih treba bi bilo se izogniti, morda celo daleč v stran zbežati? Bomo uspeli spremembam pozitiven predznak povrniti, preudarna, složna in solidarna družba spet postati?

Alex Levec, 8. b

SPREMEMBE NISO VEDNO DOBRE

Pisal bom o trenutno največji spremembi v svojem dosedanjem življenju in življenju vseh nas. Naslov, ki sem ga izbral, je ravno pravšnji za dogajanje, v katerem smo se vsi znašli. Nedolgo nazaj nas je prizadel virus in nam obrnil vsakdan na glavo. Življenje pred koronavirusom je bilo popolnoma drugačno kot današnje. Moj dan se je začel s sončnim jutrom, ki je nakazoval prihod pomladi. V šolo smo prišli veseli in nasmejani, željni novih dogodivščin in znanj, ko nam je razredničarka povedala: »Dragi učenci, sporočam vam slabo novico.« Ta novica ni bila nič drugega kot to, da bomo naslednje tedne preživeli doma. To je pomenilo tudi, da bo šola potekala na daljavo. V tistem trenutku nihče od nas ni točno vedel, kaj to pomeni. Kljub veselju da imamo izredne počitnice, smo se spraševali, kako naprej.

Od tistega dneva dalje se je moj dan odvijal popolnoma drugače. Pred to veliko spremembo sem imel utečen ritem. Zjutraj šola, nato naloge, učenje, treningi in zvečer malo prostega časa. Ritem, ki sem ga bil navajen, se mi je porušil. Dan je začel potekati približno tako, da sem zjutraj vstal, se oblekel, pojedel zajtrk doma in šel reševati naloge, ki so jih poslali učitelji. Ker nisem imel več treningov, sem treniral sam. Hodil sem na sprehode, kolesaril, tekal, igral košarko in izvajal vaje za moč, saj sem se veselil povratka na treninge in nisem želel izgubiti kondicije. Vadba mi je pomagala tudi pri šolskih opravilih, saj

sem se lažje sprostil in učil. Stvari so se spremenile tudi za moja starša. Zaradi prepovedi opravljanja dejavnosti je morala mama zapreti gostinski lokal, oče pa zobozdravstvo. Ker so bili prepovedani stiki z osebami izven našega gospodinjstva, sem najbolj pogrešal brata, ki živi s prijateljico na svojem in sem ga lahko videl le z razdalje. Zelo sem pogrešal druženje s sorodniki in prijatelji. Te spremembe mi res niso bile všeč.

Ko smo se že vrnili v skoraj normalno življenje, začeli s šolanjem v učilnicah, športniki s treningi, je nastopil že drugi val virusa. Življenje se je spet ustavilo. Dnevi potekajo še bolj dolgočasno, saj prihaja zima in z njo kratki in hladni dnevi. Vse manj je časa za rekreacijo, saj s šolskimi obveznostmi končam šele popoldan. Mislim, da si nihče od nas ne želi več takšnih sprememb in lahko samo upam, da bo vsega kmalu konec.

Meta Podlesnik Marčič, 9. a

KAJ MI PONUJAŠ, PRIHODNOST?

V življenju še nisem imela preizkušnje, ki bi me izrazito zaznamovala. Vsak dan se moramo spopadati z različnimi izzivi in ne zmagamo vedno. Včasih tudi izgubimo, a brez poraza ne moremo odrasti. V petem razredu sem se udeležila klavirskega tekmovanja in ker se nisem dovolj potrudila, nisem dosegla cilja, ki sem si ga zadala. To me je izučilo in že naslednje leto sem v doseganje ciljev vložila več truda, s tem pa sem postala zrelejša. Vem, da pot do cilja vedno ni enostavna. Moramo premagati ovire in vztrajati. Marca imam sprejemni izpit na Konservatoriju za glasbo in balet v Mariboru. Upam, da bom do takrat dovolj vztrajno vadila, da mi bo uspelo. Na srednji glasbeni šoli je predmetnik drugačen kot na drugih šolah. Ni kemije in dodani so glasbeni predmeti. Tega se zelo veselim, ker končno ne bom več zapravljala časa z meni nepotrebni predmeti. Drugačna bo tudi družba in razred. Po navadi je v enem razredu manj kot deset učencev, kar mi je všeč. Nelagodje mi vzbuja misel na učitelje. Poleg tega upam, da bom ob vseh glasbenih obveznostih še imela dovolj prostega časa.

Še ena sprememba pa bo tudi skrajšan čas druženja z Najo. V zadnjih dveh letih sva se zelo zblížali in vidiva se vsak dan. A naslednje leto ne bo več tako, saj bova vsaka na svoji šoli. Verjetno se bova videvali ob vikendih.

Vsak posameznik doživi preizkušnje, ki ga spreminjajo. A posameznik tudi spreminja družbo. Dandanes je vedno bolj pomembno, kako so ljudem všeč tvoje objavljene slike, koliko komentarjev je pod katero objavo. Ljudje se vedno bolj ukvarjajo s tem, kakšni so videti na socialnih omrežjih. Po moje je zaradi omrežij vedno bolj aktualno mišljenje, da moramo biti popolni. To menim že zaradi dejstva, da ima vedno več ljudi motnje prehranjevanja. Poleg tega družbo današnjega časa zelo zaznamujeta elektronika in splet.

Menim, da bi družba – in s tem svet – bila boljša, če bi se ljudje manj obremenjevali z družabnimi omrežji in telefoni. Prepričana sem tudi, da nam vsem manjka iskrenosti. Ljudje, predvsem najstniki, želimo biti popolni. A nihče in nič ni popolno. Da bi se približali brezhibnosti, nekateri spreminjajo svoj zunanji videz, a s tem zanemarijo svojo notranjost. Sama se trudim imeti prave prijatelje, kajti veliko ljudi jih nima, ker so oni sami zlagani ali pa je zlagan svet okoli njih.

Izboljšanje družbe je odvisno od vsakega izmed nas. Sama želim biti čim boljša oseba, predvsem pa čim manj zlagana. Nihče ni brez napak, a če se potrudimo, smo lahko boljši.

Zoja Katarina Vilič, 9. a

MOJA POT V ŽIVLJENJE

Vsak izmed nas, najstnikov, sanja, kakšno bo življenje, ki ga bo živel. Del te predstave so zastavljeni cilji in sanje, ki jih poskušamo doseči. Posameznika na življenjski poti usmerjajo uspehi ali ovire.

Velikokrat se tudi sama sprašujem, kam me vodi pot. Priznam, le redko si znam odgovoriti, čeprav mislim, da vem, kaj si želim doseči. Navsezadnje sem samo otrok z velikimi sanjami.

Moje sanje se spremenijo z vsako prelomno situacijo, kot je izguba bližnjih, ločitev staršev, selitev, menjava šole ... Takrat izgubim tudi del sebe, a sem ugotovila, da se moram z omenjenimi situacijami sprijazniti, saj gre življenje naprej. Čeprav je včasih po težkih preizkušnjah zelo težko misliti pozitivno, so majhne stvari tiste, ki nas vodijo k novim navdihom. Pomembno je, da se iz slabega nekaj naučimo, osebno zrastemo in spet občutimo strast do življenja. Prevečkrat sem zamudila veliko zabavnih stvari zaradi svoje žalosti, zato vedno znova poskušam odkrivati kaj novega, da se ne dolgočasim, saj me dolgočas vodi k razmišljanju o slabih stvareh.

Od nekdaj sanjarim o potovanjih, delu v pisarni, oblikovanju in projektiranju hiš. Svoje šolanje želim nadaljevati na II. gimnaziji Maribor. Po končani srednji šoli pa bi želela svoje izobraževanje nadaljevati v tujini, kamor bi se tudi preselila. Moj cilj je imeti svoje podjetje, kajti ne predstavljam si delati za koga drugega.

Zavedam se, da bom morala v uresničitev teh sanj vložiti veliko truda in energije, a želim verjeti, da jih je mogoče uresničiti.

Biti najstnik ne pomeni samo izbirati svoje poklicne poti, temveč še veliko več. Čakajo nas resna razmerja, zabave, preizkušanje novih stvari, novi prijatelji ... Posebej težko je, ko se prijatelji iz otroštva spremenijo v neznance ...

Najbolj pomembno je, da znamo ob vseh obveznostih uživati, ker imamo samo eno življenje, ki ga moramo izkoristiti.

Luna Onišak, 6. c: Samopodoba

Alma Lušničkić, 9. a

POT V ODRASLOST JE POLNA SPREMEMB

*Nobena pot ni ravna,
nobena pot ni revna,
a vsaka je zahtevna
in tvoja ena sama – glavna.*

Verz Toneta Pavčka se zelo povezuje z razmišljanjem o mojem odraščanju, ker opisuje, da se in se še bom na svoji življenjski poti spopadla z veliko izzivi. Četudi vsaka pot ne bo tako lahka, se moram iz težav nekaj naučiti in še naprej slediti svojemu cilju in sanjam.

Enako je tudi glede šole in poklicne poti. V nekem trenutku bo težko in stresno, ampak s tem se moram sprijazniti, ker je to nekaj, od česar bo odvisno nadaljevanje moje poti v življenje.

Jaz sem tudi ena od tistih, ki še vedno ne vedo, kaj bodo po poklicu. Vem, da se bom vpisala na gimnazijo in da imam potem še štiri leta, da najdem nekaj, kar me bo res zanimalo in v čemer bom uživala. Razen tega imam še precej drugih ciljev, ki bi jih želela doseči v življenju. Eden od teh je vozniško dovoljenje, potem pa bi se rada odselila in poizkusila živeti sama. Moj največji cilj so potovanja, saj bi želela čim več potovati in uživati v odkrivanju novih kultur, da bi, ko bom starejša, imela veliko lepih spominov na to obdobje svojega življenja.

Naslednje leto moje sošolce in mene čaka prvo razpotje v življenju, vpis v srednje šole. Menim, da se nas veliko boji srečanja z novimi profesorji in srednješolsko snovjo. Razen tega nas čaka še veliko drugih sprememb, ker smo vse bližje številki osemnajst in bomo kmalu stopili v svet odraslih. Z vsem tem pridejo še prve ljubezni, kar je nekaj popolnoma novega za nas, ampak vsi se bomo enkrat morali spopasti s tem. Zdaj me te spremembe bolj strašijo kot veselijo, ampak mislim, da bom ob spopadanju z njimi dobila nekaj izkušenj, kar bo strah hitro spremenilo v veselje.

Strinjam se z mislijo, da se spremembe začnejo pri nas samih, ker menim, da vsi nismo popolni in moramo najprej spremeniti sebe. Šele potem lahko poskusimo s spremembami, ki so povezane z vsemi nami.

Najprej bi želela spremeniti na bolje rasizem v svetu. Veliko ljudi še danes misli, da je barva kože pomembna, ampak to je zmotno prepričanje, saj smo vsi ljudje in smo enakopravni. Mislim, da je nestrpnost eden od razlogov, zakaj je svet velikokrat temen in grd. Menim, da je pot v odraslost pravzaprav spreminjanje mišljenja in sebe.

Ervin Berglez, 9. a

SPREMEMBE

Ker v svetu so spremembe,
tega ne moremo kar tako prezreti brez omembe.

Ljudje se vse bolj pehajo za uspeh
in mnogim so pomembne le dividende.

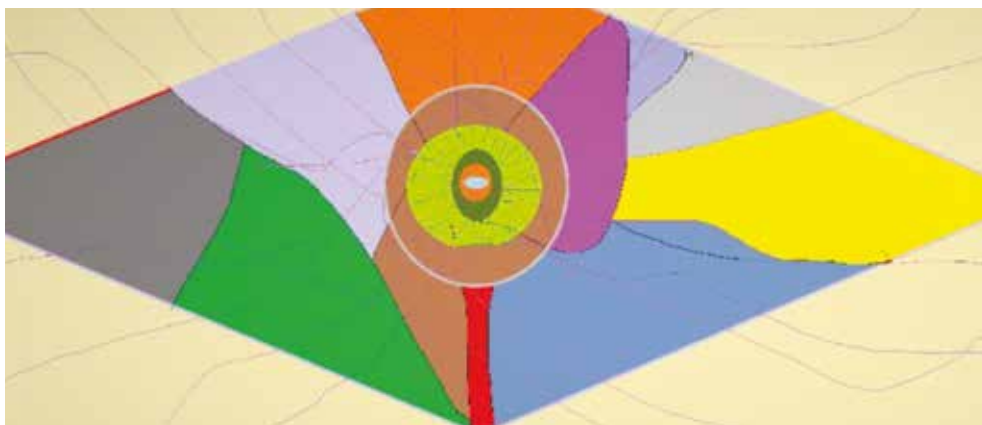
Sam se ne uvrščam mednje!

Sem med tistimi, ki se ne ozirajo na takšne sodobne trende.

Uspeh je zame znanje in prosti čas.

Najraje sem na soncu, v naravi, na balkonu nimam svoje »ten-
de«.

Raje sem bolj neopazen,
ne želim se uvrstiti med urbane legende.

Aleksander Sešek, 2. b: Vidim

Nik Godina, 9. b

ODRAŠČAM, TOREJ SE SPREMINJAM

Ko odraščam, se spreminjam. Vedno bolj se mi širijo misli in srce. Ko odraščam, se odzovem v kakšni situaciji drugače kot prej. Zdi se mi, da mi gre dobro.

Moja življenjska sprememba je bila, ko sem prvič preizkusil šport. Zelo me je navdušil. Treniral sem v nogometnem klubu NK Malečnik, nato sem začel z gorskim kolesarjenjem. Uživam ob skokih, veliki hitrosti itd. Zadnje čase, ko je ta pandemija, pa se veliko vozim z gorskim kolesom po Mariboru in Piramidi.

Razmišljam tudi, da bi šel v računalniško šolo SERŠ, da bi postal tehnični ali navadni računalničar. To pomeni, da se bom moral veliko učiti, da bom opravil to srednjo šolo in dobil službo. Če česa ne bom znal, bom prosil koga, da mi razloži. Poskušal se bom tudi bolj vključiti v družbo, saj sem velikokrat plašen in me je sram govoriti o sebi. Teh sprememb se veselim in istočasno bojim. Veselim se jih zato, ker bi rad izboljšal svoj značaj. Bojim se jih, saj ne vem, če me bodo novi učenci v srednji šoli sprejeli takšnega, kakršen sem.

*Lej! tak pevec teh gazelic, al jih bereš tí, al ne,
al pri njih srce ledeno se ogreje, sam ne ve.
In al veš, de tí ga vnemaš, tí mu pevski ogenj daš,
al se smel bo razodeti saj pozneje, sam ne ve.*

(France Prešeren: Gazele, 6)

Dora Šalda, 8. a: Julija Primic, Prešernova muza

Taja Ostrež, 9. a

NE BO VEČ, KOT JE BILO

Prišlo je novo *leto*, ne bo, kot je bilo.
So rekli, da bo *sveto*, ne bo, kot je bilo.
Prišel je virus, kdo bi rekel?
Vse, kar je bilo *začeto*, ne bo, kot je bilo.
Bolezen je preprečila smeh, srečo in prijateljstvo.
Zmogli bomo v *poletu*, ne bo, kot je bilo.
Ker skupaj smo enotni, tudi najhuje prestanemo.

Emiliia Lytvynenko, 9. a

GAZELA

Vpijem, a nikjer pomoči, enkrat bo konec.
Bolestni dolgčas nam grozi, enkrat bo konec.
Minevajo dnevi norega vznemirjenja.
Vpijam tišino gozdnih noči, enkrat bo konec.
Navajam se na življenje v zaprtem prostoru.
Še malo in pozabim človeške oči, enkrat bo konec.
Kako zlobne so spremembe.

Maruša Korošec, 9. a

TO NI LAHKO

Na svetu veliko stvari bi spremenila, a to ni lahko,
onesnaževanje bi ustavila, a to ni lahko.
Današnja družba je v napačno smer zavila,
zaradi tega bi jo ozdravila, a to ni lahko.
Korona nas je močno prizadela, vendar upam,
da nas bo hitro zapustila, a to ni lahko.
Drugih ne morem spremeniti, lahko jim le svetujem.
Zato najprej bom sebe uredila, a to ni lahko.

Zoja Katarina Vilič, 9. a

VČASIH JE BILO TAKO

Vedno nasmešek na obrazu je imela, včasih je bilo tako.
Vesela deklica naokrog je hodila, včasih je bilo tako.
Praznina v njej se večati je začela, zlomili so jo.
Nikoli na opazke se ozirala ni, včasih je bilo tako.
Svoje solze zase zadrži, nihče je ne razume.
Najraje se s prijatelji je družila, včasih je bilo tako.
Sedaj sama v sobi je ostala, osamljena.
Vedno za pomoč k tebi je pritekla, včasih je bilo tako.
Stvari zase zadrži, ne želi te obremenjevati.
Svoje skrivnosti vedno je razkrila, včasih je bilo tako.

MINLJIVOST

Vse se spreminja, svet se vrti,
nič ni enako, ker svet se vrti.
Roža iz popka se v cvet spremeni
in tiho ovene, ker svet se vrti.
Deklica mlada se vsa razcveti,
je starka na koncu, ker svet se vrti.
Čas teče in teče že tisoče let,
čas teče za mene in tebe, poet.
V jutranji rosi se pomlad prebudi,
čas teče za mlade v pomladne noči.
Sonce poleti na nebu žari,
čas teče za mlade v poletne noči.
Lastovke v jeseni se zbirajo,
čas teče za stare, umirajo.
Nežne snežinke pozimi plešejo,
čas teče, leta minevajo.
Gazela je deklica, ki v objem fanta hiti,
gazela je pesem, ki ljubezen slavi.
Že stoletja nas življenje uči,
da gazela je pesem, ki ljubezen slavi.
S Prešernom smo svetu dokazali,
da gazela je pesem, ki Slovincem leží.

Tian Selič, 9. a

PRIHODNOST ŽARI

Tam nekje v daljavi, **prihodnost žari**;
ali bo svetla ali bo temna, nihče ne ve, **prihodnost žari**.
Skriva se na koncu sveta, kjer dom je skrivnostnega duha,
nihče je našel ni, morda jo boš ti, **prihodnost žari**.
Če slabo se ti godi, kar brez skrbi, na svetu veliko dobrih je
ljudi,
na koncu vsake skrbi potrpežljivo, **prihodnost žari**.
In če sreče zmanjka ti, ne obupaj, prihodnost odpravlja vse
skrbi.
Če mrak Sonce zamegli, kdo ve, kaj vse se lahko zgodi,
prihodnost žari.
Nikdar nam upov naj ne zmanjka, ker nad nami
prihodnost bdi,
brez nje življenja ni! Res je, **prihodnost žari**.

Luka Schaubach, 9. a

ŽIVLJENJE JE MOJE

Nekega dne bom sam poskrbeti zase moral, **življenje je moje**;
hodil bom po svoji poti, **življenje je moje**.
Razmišljal bom o prihodnosti in se veselil vsakega dne;
svoja dejanja bom uresničeval in za njimi stal, **življenje je**
moje.
Pričakoval bom vzpone in padce ter se vedno kaj novega nau-
čil;
odšel bom v svet in spoznaval nove ljudi, **življenje je moje**.
Sam si bom pridobival izkušnje in služil denar;
tako ustvaril si bom svoje življenje, **življenje je moje**.

GLOSA

***Svet nikol' ne izpridi se,
zapustila te jaz ne bi,
hočem vedno bit' ob tebi,
ljubez'n dr'gač' občuti vse.***

Zaljubila sva se včeraj,
od takrat drugače je vse,
ker ognja žar v meni vre.
Pravim si: Nič ne oklevaj,
ta drugačen svet sprejemaj.
Gledam cvet in slišim kose,
je na travi odsev rose.
Vedno zadovoljno obstaneš,
ker ko zaljubljen postaneš,
svet nikol' ne izpridi se.

Presenetit' znaš me na smrt!
Prinesel si mi vrtnico,
ko pel si mi podoknico,
zvečer odpelješ me na vrt,
tvoj pogled vame je uprt,
da lepa sem, mi rečeš ti,
ko v plesni noči svet se vrti.
Vse skrivnosti mi zaupaš,
nikoli mule ne kuhaš,
vedno hočem bit' ob tebi.

S tabo vsak dan izkoristim,
pokažem šibkosti svoje
in sprejemem razlike tvoje.
S tabo večkrat zardim,
si rdeča lička priskrbim,
sem boljša oseba ob tebi,
več ne lažem sama sebi,
drugih fantov ne vidim več,
so vsi samotni dnevi preč,
zapustila te jaz ne bi.

Ljubosumneže prezriva,
v parku se sprehajati,
ne pustiva se grajati,
srčni utrip si pospešiva
in vse misli si deliva,
romanca najina tudi je
odrašcanje, spreminjanje.
Oh, napetost med nama bdi,
ali to čutiš tudi ti?
Ljubez'n dr'gač' občuti vse.

Zoja Katarina Vilič, 9. a

ON

***Nič ni več tako, kot je biló,
ni nama bilo več lepó.
Ko vsaj ne bi bilo tako hudó,
a kaj, ko v srcu je tako tesnó.***

Spomin me še vedno vleče v najin raj,
kjer midva sva lahko bila jaz in ti,
kjer nič se čudno ne zdi.
Čas bi zmeraj zavrtela nazaj,
konec se nama je bližal, a zakaj?
Ko vsaj lahko bi dvignila sidro,
skupaj pobegnila bi hitro.
O tem sanjarim dan in noč,
a preblisk realnosti je nemogoč.
Nič ni več tako, kot je biló.

Poskusila sva vse načine.
Še vedno ni bilo izhoda za naju,
v nobenem začaranem kraju.
Nekdo stopil je med naju, pravi zločin,
a jaz še vedno samo za tabo gorim.
Ko zagledala sem v drugi dlani tvojo
roko,
se mi zatemnilo je nebo.
Vedno prevaro si zanikal,
nazaj mi lažnivo jezikal.
Ni nama bilo več lepó.

Ko me vsaj ne bi tako prizadel.
Spoznala sem te že po vonju,
a nisi bil moj princ na belem konju.
Še vedno upam, da mi podoknico bo
zapel,
a je raje obtoževal me in norel.
V ljubezen sem spustila se slepo,
zmeraj me varala je misel, da nama
bo lepo.
Nanj že zdavnaj morala bi pozabiti,
bolj vase se poglobiti.
Ko vsaj ne bi bilo tako hudo.

Te njegove lešnikovo obarvane oči,
kot mamilo name je deloval njegov
očesni stik.
Ta njegov hladen dotik,
njegovi prsti prepleteni z mojimi
lasmi,
nanj čakala bi nešteto dni.
Ob njem sem se počutila živó,
moje srce je vedno samo zanj biló.
Po njem kar naprej hrepenim,
V upanju, da nanj čim prej pozabim,
a kaj, ko v srcu je tako tesnó.

Filip Petić, 9. a

SPREMEMBE SE DOGAJAJO

Letos prav zares je čudno leto, **spremembe se dogajajo.**

Naslednje leto nam bo prineslo srečo,

spremembe se dogajajo.

Zdaj delamo od doma in tehnologijo uporabljamo,
ko pa delamo, radi tudi uspemo, **spremembe se dogajajo.**

V tem letnem času se moramo zabavati in veseliti.

Zvečer smo v krogu družine in je lepo,

spremembe se dogajajo.

Ker učimo se na daljavo, več časa preživimo z družino,
čepprav vemo, da družina je zlato, **spremembe se dogajajo.**

Ko se pogledam v ogledalo, sploh se več ne prepoznam,
verjetno zato, ker se zdaj razvija moje telo,

spremembe se dogajajo.

V teh kriznih časih mnogo ljudi zapušča upanje in vera.

Moramo verjeti, da življenje je vseeno sveto,

spremembe se dogajajo.

Lena Jović, 6. c: Nekoč in danes

Fotografije prispeval Stojan Berlič, učitelj geografije.

Glavna urednica: Ana Perović
Izbor literarnih del: Ana Perović, Tanja Gobar, Nuša Robič
Izbor likovnih del: Janja Jozelj
Izbor glasbenih del: Bojan Gorič
Jezikovni pregled: Tanja Gobar

Naklada: 450 izvodov

Tisk: BLUPRINT d.o.o.
Mladinska ulica 10
2314 Zgornja Polskava

Naslovnica: Sinja Greiner; 8. b: V mestu

CIP – KATALOŠKI ZAPIS O PUBLIKACIJI

Univerzitetna knjižnica Maribor

BUKVICE (2021; Maribor)

Zbornik literarnih in likovnih del učencev OŠ bratov Polančičev
Maribor / Maribor; 8. februar 2021; [urednica Ana Perović]. –

ISBN 1581-5781

COBISS-ID 46991105